

OP REIS MET PAULUS

*De eerste drie zendingsreizen
eenvoudig uitgelegd*

Hans Vermeulen

INHOUD

Zendingsreizen van Paulus.	Pagina
Voorwoord	04
Zendingsreis 1	05
Hoofdstuk 1 - Handelingen 13: 1-12 – Ambassadeur Gods Koninkrijk	05
Hoofdstuk 2 – Handelingen 13: 13-25 – Het begin	10
Hoofdstuk 3 – Handelingen 13: 13-41 - “Jezus leeft. Echt”	15
Hoofdstuk 4 – Handelingen 13: 42-52 - Twee harten zelfde boodschap	20
Hoofdstuk 5 – Handelingen 14: 1-10 - Twee groepen in een stad	25
Hoofdstuk 6 – Handelingen 14: 11-18 - Wij zijn geen goden	30
Hoofdstuk 7 – Handelingen 14: 19-28 - van bloemen naar stenen	35
Samenvatting van de eerste zendingsreis van Paulus	40
Tweede zendingsreis	42
Hoofdstuk 8 – Handelingen 15: 36-41 – Paulus en Barnabas krijgen ruzie	42
Hoofdstuk 9 – Handelingen 16: 1-5 - Timoteus gaat mee	47
Hoofdstuk 10 – Handelingen 16: 6-10 - “De man die riep in de nacht”	52
Hoofdstuk 11 – Handelingen 16: 11-15 - “Lydia en het open hart”	56
Hoofdstuk 12 Handelingen 16: 16-34 – Zingen in de cel	60
Hoofdstuk 13 - Handelingen 17: 1-9 - “Ze zetten de wereld op zijn kop!”	67
Hoofdstuk 14 Handelingen 17: 16-34 – De onbekende God	70

Hoofdstuk 15 Handelingen 18: 1-22 – Paulus in Corinthe	76
van de tweede zendingsreis van Paulus	82
Derde Zendingsreis van Paulus	84
Hoofdstuk 16 – Handelingen 18: 23-28 – “Alleen de helft weten”	84
Hoofdstuk 17 – Handelingen 19: 1-10 – “Meer dan alleen weten”	88
Hoofdstuk 18 – Handelingen 19: 11-20 - “Dit liep anders dan gedacht”	93
Hoofdstuk 19 – Handelingen 19: 21-41 - “Paniek om een beeldje”	97
Hoofdstuk 20 - Handelingen 20: 1-12 “De lange preek en het open raam”	103
Hoofdstuk 21 - Handelingen 20: 13-38 - “Afscheid met tranen”	108
Hoofdstuk 22 - Handelingen 21: 1-14 – “Ga niet”	114
Samenvatting van de derde zendingsreis van Paulus	119

Voorwoord

Beste lezer,

Voor u ligt een bijzonder boekje. Een boekje over reizen. Niet zomaar reizen. Maar reizen met een boodschap. We gaan op weg met Paulus de apostel van Jezus.

Hij reist van stad tot stad. Soms over zee. Soms te voet. Soms met gevaar voor eigen leven. Soms met blijdschap. En overal vertelt hij hetzelfde: **Jezus leeft.**

Deze vertellingen zijn geschreven voor mensen die houden van duidelijke taal. Korte zinnen. Wat herhaling. En een beetje humor. Want geloven mag ook met een glimlach.

We zien in deze verhalen: mensen die geloven, mensen die boos worden, deuren die dichtgaan en deuren die opengaan. We zien ook: gevangenschappen, liederen in de nacht, wonderen en gewone gesprekken. Maar boven alles zien we: **God gaat door.**

Deze verhalen kun je vertellen in laagdrempelige kerkdiensten. Of in gespreksgroepen, waar je samen met elkaar kunt luisteren, praten en bidden.

De vertellingen zijn bedoeld om te helpen begrijpen. Om te raken. Om Jezus dichtbij te brengen. Niet ingewikkeld. Maar wel echt.

Misschien herkent u zichzelf in de verhalen. In iemand die twijfelt. Of bang is. Of juist blij. Of nieuwsgierig. Dan is dat mooi. Want deze reis is niet alleen van Paulus. Het is ook een beetje onze reis.

Mijn wens is eenvoudig: Dat dit boek helpt om te zien wie Jezus is. En dat we samen kunnen zeggen: **Jezus leeft. En dat verandert alles.**

Hans Vermeulen

Zendingsreis 1

Zondag 1 – Paulus begint als ambassadeur van Gods Koninkrijk

- 1 In de kerk van Antiochië waren profeten en leraren. Behalve Barnabas en Saulus waren dat Lucius uit Cyrene en Simeon de Zwarte. En ook nog Manaën, die samen met Herodes Antipas opgegroeid was.
- 2 Op een dag waren ze allemaal bij elkaar om de Heer te eren. Dat deden ze door te bidden en te vasten. Toen zei de heilige Geest: 'Barnabas en Saulus moeten weggaan uit Antiochië. Ze moeten het werk gaan doen waarvoor ik hen uitgekozen heb.'
- 3 Nadat ze gebeden en gevast hadden, legden ze allemaal hun handen op Barnabas en Saulus. Daarna lieten ze hen weggaan.

Barnabas en Saulus gaan naar Cyprus

- 4 De heilige Geest stuurde Barnabas en Saulus op weg. Ze gingen eerst naar de stad Seleucië, en daarna reisden ze met een schip naar het eiland Cyprus.
- 5 Op Cyprus kwamen ze aan in de stad Salamis. Daar vertelden ze in de Joodse synagogen het goede nieuws over Jezus. Johannes was met Barnabas en Saulus meegekomen om hen te helpen.
- 6-8 Samen reisden ze over het hele eiland, tot ze in Pafos kwamen. Daar ontmoetten ze een Joodse tovenaars. Hij heette Barjesus, in het Grieks Elymas. Hij deed alsof hij een profeet was. Barjesus werkte voor Sergius Paulus. Dat was de Romeinse bestuurder van Cyprus. Sergius Paulus was een verstandige man. Hij liet Barnabas en Saulus bij zich komen. Want hij wilde het goede nieuws dat zij vertelden, graag horen.
- Barjesus probeerde dat tegen te houden. Hij wilde niet dat Sergius Paulus in Jezus ging geloven.
- 9 Toen kwam de heilige Geest in Saulus. Saulus wordt meestal Paulus genoemd. Hij keek Barjesus aan
- 10 en zei: 'Jij bent een kind van de duivel, een vijand van alles wat goed is! Je zit vol kwaad en vol leugens. Je liegt over de boodschap van de Heer.
- 11 Daarom zal de Heer je straffen. Je zult een tijdlang blind zijn en de zon niet kunnen zien.' Meteen werd alles donker om Barjesus heen. Hij kon niet meer zien waar hij liep. Hij zocht naar mensen die hem de weg konden wijzen.
- 12 Toen Sergius Paulus zag wat er gebeurd was, ging hij geloven. Hij was diep onder de indruk van de dingen die hij geleerd had over de Heer.

Jezus maakt alles anders

Er was eens een tijd waarin geen kerken bestonden. De eerste kerk was toen nog geen gebouw van steen. Maar een groep mensen. Bij elkaar. In de stad Antiochië. Ze baden. Ze zongen. Ze vastten. Dat betekent: niet eten. Dan kun je beter luisteren naar God. Er waren daar leiders. Eén heette Barnabas. Dat betekent: zoon van troost. Dat is al een mooie naam. Als hij binnenkwam dacht je: "Fijn. Hij is er." En daar was ook Paulus. Vroeger heette hij Saulus. Vroeger deed hij slechte dingen. Heel slechte dingen. Hij haatte mensen die in Jezus geloofden. Maar Jezus stopte hem. Jezus sprak hem aan. En alles werd anders. Zeg dat nog maar eens hard op: **"Jezus maakt alles anders."**

Een verrassing van de Heilige Geest

Op een dag gebeurt er iets bijzonders. Ze bidden. Ze luisteren. En dan zegt de Heilige Geest: “Zet Barnabas en Paulus apart. Ik heb werk voor hen.” Dat is spannend. Want als God iemand apart zet... dan gaan er dingen gebeuren. Misschien dachten ze: “Moeten ze de stoelen klaarzetten?” “Moeten ze koffie schenken?” Nee. Ze moeten weg. Op reis. Vertellen over Jezus. Niet één straat verder. Niet één dorp verder. Maar ver weg.

Handen opleggen

De gemeente bidt. Ze leggen hun handen op Paulus en Barnabas. Dat betekent: Wij laten jullie niet alleen gaan. God gaat mee. En wij staan achter jullie. Dat is mooi. Samen kerk zijn. **“Samen. Niet alleen.”**

Naar het eiland

Ze gaan naar de zee. Ze stappen op een boot. Best spannend. Golven. Wind. Misschien werd iemand zeeziek. Ze varen naar een eiland. Dat heet Cyprus. Daar gaan ze naar de synagoge. Dat is een soort kerk van de Joden. En daar vertellen ze over Jezus. Steeds weer over Jezus. Niet over zichzelf. Niet over hun reis. Niet over hoe dapper ze zijn. Over Jezus. Want: **Jezus leeft. En dat verandert alles.**

Een man met verkeerde plannen

Dan komen ze in de stad Pafos. Daar woont een baas. Een bestuurder. Hij heet Sergius Paulus. Hij is slim. Hij wil meer weten over God. Maar... er is een probleem. Er is ook een tovenaar. Die heet Elymas. Hij doet alsof hij veel weet. Hij fluistert bij de Romeinse bestuurder iets in het oor. Misschien zegt hij: “Luister niet naar die mannen.” “Dat klopt niet.” “Ik weet het beter.” Sommige mensen doen dat nog steeds. Ze praten hard. Maar ze luisteren niet.

Paulus wordt duidelijk

Paulus kijkt hem aan. Niet boos om zichzelf. Maar boos omdat hij mensen bij Jezus weg wil houden. Hij zegt: “Jij zit vol bedrog.” Dat betekent: je doet nep. Dat is geen gezellig gesprek. En dan gebeurt er iets. De tovenaar wordt blind. Voor een tijd. Hij ziet niets meer. Dat is heftig. Waarom gebeurt dat? Omdat God wil laten zien: Je kunt niet tegen Hem vechten. Je kunt mensen niet bij Jezus wegtrekken zonder dat het gevolgen heeft.

Wie ziet hier eigenlijk niet goed?

Even nadenken. Wie was hier echt blind? De tovenaar kon eerst kijken. Maar hij zag de waarheid niet. De Romeinse bestuurder kon kijken. En hij wil de waarheid zien. Soms heb je ogen... maar zie je niets. Soms heb je vragen... maar sta je open voor antwoorden. En weet je wat er gebeurt? De bestuurder gelooft. Niet omdat Paulus zo geweldig is. Niet omdat er een wonder was. Maar omdat hij onder de indruk is van de leer van de Heer. Van wie? Van Jezus.

Humor-moment

Stel je even voor. Die tovenaar loopt rond. Armen vooruit. “Waar is de deur?” “Wie heeft het licht uitgedaan?” En Paulus staat daar. Niet trots. Niet met borst vooruit. Maar denkend: “Dank U, Heer. U bent sterker.”

Wat leren wij?

1. God spreekt nog steeds. 2. God stuurt mensen. 3. Niet iedereen luistert. 4. Jezus wint.

Het belangrijkste

Dit verhaal gaat niet over Paulus. Niet over Barnabas. Niet over een tovenaar. Dit verhaal gaat over Jezus. Jezus is sterker dan duisternis. Sterker dan leugens. Sterker dan angst. En Hij stuurt gewone mensen. Zoals Paulus. Zoals Barnabas. Zoals... ons. Misschien hoef jij niet naar een eiland. Misschien hoef jij niet op een boot. Maar jij kunt ook iets doen. Bijvoorbeeld Bidden voor mensen. Vertellen over je geloof en Jezus, Lief zijn voor anderen en vasthouden aan Jezus. Want: **Jezus leeft. En dat verandert alles.**

Gespreksvragen en gebedspunten

1. God roept mensen. - In Antiochië zegt de Heilige Geest: “Zet Paulus en Barnabas apart.”

- Wat deden de mensen voordat God sprak?
- Waarom is bidden belangrijk?
- Denk jij dat God vandaag nog spreekt?
- Hoe kan God tegen mensen praten?

2. Samen kerk zijn - De gemeente legde de handen op Paulus en Barnabas.

- Waarom deden ze dat?

- Wat betekent: “Samen. Niet alleen.”?
- Wie helpt jou om in Jezus te geloven?

3. Tegenstand - In Pafos was een tovenaar. Hij wilde mensen bij Jezus weghouden.

- Waarom denk je dat hij dat deed?
- Gebeurt dat vandaag ook nog?
- Wat kun je doen als iemand lacht om jouw geloof?

4. Wie ziet echt? De tovenaar werd blind. Maar hij was al blind van binnen.

- Wat betekent dat: blind vanbinnen?
- Hoe kun je met je hart kijken?
- Wat helpt jou om Jezus beter te zien?

5. Jezus wint - De Romeinse bestuurder ging geloven.

- Waarom is dat mooi?
- Wat is het belangrijkste in dit verhaal?

Gebedspunten en Dankpunten

- Dank U, Heer, dat U spreekt.
- Dank U dat Jezus sterker is dan het kwaad.
- Dank U voor mensen die ons helpen geloven.
- Dank U dat Jezus leeft.

Gebed voor onszelf

- Heer, wilt U ons helpen om te luisteren?
- Wilt U ons moedig maken?
- Help ons om over Jezus te praten.
- Geef ons een open hart.

Gebed voor de kerk

- Zegen onze gemeente.
- Help ons om samen te zijn.
- Stuur mensen die over Jezus vertellen.
- Bescherm ons tegen verkeerde dingen.
- “Here Jezus, U leeft. Wilt U mij helpen om U te volgen. Amen.”

Zondag 2: "God houdt Zijn belofte"

De reis gaat verder

- 13 Paulus, Barnabas en Johannes vertrokken van het eiland Cyprus. Ze reisden van Pafos naar de stad Perge in Pamfylië. Vanaf daar wilde Johannes niet verder mee. Hij ging terug naar Jeruzalem.
- 14 Paulus en Barnabas gingen vanuit Perge verder naar de stad Antiochië in Pisidië. Daar gingen ze op sabbat in de synagoge zitten.
- 15 Nadat er voorgelezen was uit de wet en de andere heilige boeken, kwam er een man naar Paulus en Barnabas toe. De leiders van de synagoge hadden hem gestuurd. Hij zei: 'Vrienden, als jullie een goede boodschap voor de mensen hebben, vertel die dan nu.'

Paulus begint aan een lange toespraak

- 16 Toen stond Paulus op. Hij gaf met zijn hand een teken dat iedereen stil moest zijn en zei: 'Joden en alle anderen die God vereren, luister naar wat ik zeg.
- 17 De God van Israël heeft onze voorouders uitgekozen. Toen ze als vreemdelingen in Egypte woonden, heeft hij een groot volk van hen gemaakt. Hij heeft hen bevrijd uit Egypte. Zo heeft hij laten zien hoe machtig hij is.
- 18 Ongeveer veertig jaar waren de Israëlieten in de woestijn, en al die tijd heeft God voor hen gezorgd.
- 19 Daarna vernietigde hij zeven volken in het land Kanaän. En hij gaf dat land aan onze voorouders.
- 20 Al die dingen gebeurden in ongeveer 450 jaar.

Paulus vertelt over David en Jezus

In het land Kanaän zorgde God voor rechters die het volk moesten leiden, totdat de profeet Samuel kwam.

- 21 Daarna wilde het volk een koning, en God gaf Saul aan hen. Saul was een zoon van Kis, en hij kwam uit de stam Benjamin. Hij was veertig jaar koning,
- 22 totdat God daar een einde aan maakte. Toen koos God David uit als koning van het volk. God zei over David: 'Ik heb David, de zoon van Isaï, uitgekozen. Hij zal een goede koning zijn, die steeds zal doen wat ik wil.'
- 23 God beloofde dat er een nakomeling van David zou komen om Israël te redden. Die redder is gekomen: het is Jezus.
- 24 Voordat Jezus kwam, heeft Johannes de Doper tegen het hele volk van Israël gezegd: 'Begin een nieuw leven en laat je dopen.'
- 25 Vlak voordat Johannes stierf, zei hij ook nog: 'Jullie denken dat ik de messias ben. Maar dat is niet zo. De messias komt na mij. En ik ben het niet eens waard om zijn schoenen uit te trekken.'

Paulus en Barnabas reizen verder.

Ze gaan van het eiland weer naar het vaste land. Naar een stad met een moeilijke naam: Antiochië in Pisidië. Niet hetzelfde Antiochië als waar ze vandaan kwamen. Dat zou te makkelijk zijn. Er zijn ook nu nog vaak plaatsen met dezelfde naam. Ze lopen over stoffige wegen. Warme zon. Misschien zere voeten. En weet je wat ze steeds doen? Over Jezus praten. Want: **Jezus leeft. En dat verandert alles.**

Naar de synagoge

Op sabbat gaan ze naar de synagoge. Dat is de plaats waar Joden samenkomen. Ze luisteren eerst. Er wordt gelezen uit de wet van Mozes. En uit de profeten. Dan vragen de leiders: “Broeders, heeft u een woord voor het volk?” Dat is eigenlijk zeggen: “Wilt u iets vertellen?” Dat hoeft je Paulus maar één keer te vragen. Paulus staat op. Hij steekt zijn hand op. Het wordt stil. Hij begint niet met: “Hallo allemaal!” Hij begint met het verhaal van God. Hij vertelt over het volk Israël. Over Egypte. Over de woestijn. Over koningen. En dan komt hij bij koning David. God had een belofte gedaan. Uit de familie van David zou een Redder komen.

En dan zegt Paulus:

Die Redder is gekomen. Zijn naam is Jezus. En dan volgt de belangrijke boodschap van het evangelie. Jezus is gedood. Aan een kruis. Dat was verdrietig. Dat was zwaar. Maar... God heeft Hem opgewekt. Hij leeft. Niet een beetje. Niet in gedachten. Maar Echt. Paulus zegt: Wij zijn daar getuigen van. En dan zegt hij iets heel moois. Door Jezus krijg je vergeving. Dat betekent: je fouten worden weggenomen. Wat jij niet kunt oplossen, lost Jezus op. “Jezus maakt jou schoon.”

Twee soorten mensen

De mensen luisteren. Sommigen denken: “Dit is prachtig!” “Vertel volgende week meer!” Ze zijn blij. Maar... Niet iedereen is blij. Een week later zit de synagoge vol. Bijna de hele stad komt luisteren. En dan worden sommige mensen boos. Waarom? Ze zijn jaloers. Ze willen zelf belangrijk zijn. En nu luisteren mensen naar Paulus in plaats van naar hen. Dus ze spreken hem tegen. Ze zeggen dat het niet waar is. Dat doet pijn.

Wat doet Paulus?

Wordt hij stil? Gaat hij naar huis? Zegt hij: “Nou, dan niet hoor”? Nee. Hij zegt: Wij moesten het eerst aan jullie vertellen. Maar als jullie het niet willen horen... dan gaan we naar andere mensen. Naar mensen die wel willen luisteren. Dat is geen boosheid. Dat is duidelijkheid.

Blijdschap bij de volken

En weet je wat er gebeurt? De mensen die geen Jood zijn, de mensen die eerst dachten: “Is dit ook voor ons?” die worden heel blij. Ze horen: Dit goede

nieuws is ook voor jullie. Niet alleen voor één volk. Voor iedereen. Voor rijke mensen. Voor arme mensen. Voor slimme mensen. Voor mensen die moeite hebben met leren. Voor iedereen.

Humor-moment

Stel je eens voor. Iemand zit daar met armen over elkaar. Kijkt boos. Denkt: “Ik vind dit niks.” Naast hem zit iemand met grote ogen te luisteren. Denkt: “Dit is het mooiste nieuws ooit!” Zelfde preek. Twee reacties. Dat zie je vandaag ook nog.

Wat gebeurt er dan?

Er komt tegenstand. Belangrijke mensen worden opgestoot. Paulus en Barnabas moeten de stad uit. Dat is verdrietig. Ze hebben niets verkeerd gedaan. Ze vertelden over Jezus. En toch moeten ze weg. Maar weet je wat ze doen? Ze schudden het stof van hun voeten. Dat betekent: wij laten dit los. God gaat verder. En ze gaan naar de volgende stad. En de gelovigen die achterblijven? Zijn die zijn verdrietig? Nee. Er staat: Ze zijn vol blijdschap en vol van de Heilige Geest. Hoe kan dat? Omdat Jezus leeft. En dat verandert alles.

Wat leren wij?

Niet iedereen zal blij zijn als je over Jezus praat. Sommige mensen worden blij. Sommige mensen worden boos. Maar het goede nieuws blijft goed nieuws. En jij mag kiezen. Wil ik luisteren? Of wil ik mijn hart dichtdoen? Het gaat niet om Paulus. Dit verhaal gaat niet over hoe goed Paulus kan spreken. Het gaat niet over wie er wint in een discussie. Het gaat over Jezus. Hij is de beloofde edder. Hij leeft. Hij vergeeft. Hij roept mensen. En niemand kan dat tegenhouden. **Jezus leeft. En dat verandert alles.”**

Gespreksvragen

1. Luisteren naar God Paulus ging naar de synagoge in Antiochië in Pisidië.

- Waarom ging hij daarheen?
- Waarom is luisteren naar Gods Woord belangrijk?
- Vind jij luisteren makkelijk of moeilijk?

2. God houdt vol Paulus vertelde over de woestijn. Veertig jaar lang had God geduld.

- Wat betekent geduld?
- Heeft God ook geduld met ons?
- Wanneer heb jij geduld nodig?

3. Een belofte God beloofde een Redder. Uit de familie van David.

- Wat is een belofte?
- Wat gebeurt er als iemand een belofte breekt?
- Hoe voelt het als iemand zijn belofte houdt?

4. Jezus is de Redder Paulus zei: De Redder is gekomen. Zijn naam is Jezus.

- Waarom hebben mensen een Redder nodig?
- Waarvan redt Jezus ons?
- Wat betekent Jezus voor jou?

Gebedspunten / Dankpunten

- Dank U, God, dat U Uw belofte hield.
- Dank U dat U Jezus stuurde.
- Dank U dat U geduld heeft met ons.
- Dank U dat U ons niet vergeet.

Gebed voor ons hart

- Heer, help ons om goed te luisteren.
- Help ons om U te vertrouwen.
- Wilt U ons leren wachten?
- Wilt U ons helpen om in Jezus te geloven?

Gebed voor de gemeente

- Maak onze gemeente een plek waar we luisteren.
- Help ons om elkaar te steunen.
- Help ons om Jezus centraal te zetten.

Zondag 3 Handelingen 13: 26-41 – “Jezus leeft. Echt.”

Paulus vertelt verder over Jezus

- 26 Beste vrienden, Joden en alle anderen die God vereren. De boodschap dat Jezus ons wil redden, is ook voor jullie bedoeld.
- 27 De inwoners van Jeruzalem en hun leiders wilden niet geloven dat Jezus de Messias was. Ze lieten hem doden. In de heilige boeken van de profeten staat al dat dit zou gebeuren. Op elke sabbat wordt er uit die boeken voorgelezen. Maar de inwoners van Jeruzalem hebben niet geluisterd.
- 28 Ze vroegen aan Pilatus of hij Jezus wilde laten doden, ook al was daar geen reden voor.

- 29 Zo gebeurde alles wat er in de heilige boeken over de Messias staat. Jezus is opgestaan uit de dood. Toen Jezus gestorven was, werd hij van het kruis gehaald en in een graf gelegd.
- 30 Maar God heeft hem laten opstaan uit de dood.
- 31 De mensen uit Galilea die met Jezus meegegaan waren naar Jeruzalem, hebben hem daarna verschillende keren gezien. Nu vertellen ze over hem aan het Joodse volk.
- 32 Ook wij vertellen het goede nieuws over Jezus. God heeft aan onze voorouders een belofte gedaan,
- 33 en die belofte is nu uitgekomen. Want God heeft Jezus laten opstaan uit de dood. In psalm 2 staat daarover: «Vanaf vandaag ben jij mijn Zoon. Ik heb jou het leven gegeven.
- 34 God heeft Jezus laten opstaan uit de dood, en nu blijft Jezus altijd leven. Dat bedoelde God toen hij zei: «Ik heb aan David beloofd dat er in zijn familie altijd een koning zal zijn.
- 35 Daarom zegt David in een andere psalm: «U houdt mij weg van de dood, omdat ik trouw ben aan u.»
- 36 David zegt dat niet over zichzelf, maar over Jezus. Want David heeft zijn volk trouw gediend zoals God het wilde, maar daarna is hij gestorven. Hij is begraven, en zijn lichaam is niet bewaard gebleven.
- 37 Maar het lichaam van Jezus is wel bewaard gebleven, want God heeft hem laten opstaan uit de dood. Wie in Jezus gelooft, wordt gered
- 38 Vrienden, luister goed naar wat ik zeg. Dankzij Jezus wil God onze fouten vergeven. Ook alle fouten die volgens de wet van Mozes niet vergeven kunnen worden.
- 39 Als je in Jezus gelooft, dan word je gered.
- 40-41Eén van de profeten heeft gezegd: «Luister, trotse mensen! De Heer gaat iets bijzonders doen. Jullie willen het niet geloven, maar jullie zullen het meemaken! Jullie zullen stomverbaasd zijn. En dan zullen jullie voor altijd verdwijnen. Vrienden, zorg ervoor dat het met jullie niet zo afloopt.»

Paulus gaat verder

Paulus staat nog steeds in de synagoge. In Antiochië in Pisidië. Iedereen luistert. Hij heeft verteld over Gods belofte. Over koning David. Over de Redder die zou komen. En nu zegt hij: Die Redder is gekomen. Zijn naam is Jezus.

Niet begrepen

Maar... Niet iedereen begreep Jezus. De leiders in Jeruzalem zagen Jezus wel. Maar ze herkenden Hem niet. Ze hoorden de woorden van de profeten. Elke sabbat weer. Maar ze zagen en begrepen niet dat die woorden over Jezus gingen. Dat kan. Dat je luistert... maar niet begrijpt. Dat je kijkt... maar niet ziet.

Het kruis

Jezus deed niets verkeerd. Hij hielp mensen. Hij genas mensen. Hij sprak over Gods liefde. Toch riepen mensen: "Kruisig Hem!" Dat is verdrietig. Heel verdrietig. Hij werd gedood. Hij werd in een graf gelegd. Een steen ervoor. Het leek voorbij. Stil. Donker.

Maar God...

Paulus zegt twee woorden die alles veranderen: "**Maar God...**" Maar God wekte Hem op. Niet een beetje. Niet voor even. God maakte Jezus levend. Hij stond op uit het graf. De steen was niet het einde. De dood was niet het einde. "**Jezus leeft.**"

Mensen hebben Hem gezien

Paulus zegt: Hij is gezien. Door mensen die met Hem meeliepen. Die met Hem aten. Die met Hem spraken. Geen droom. Geen verhaal. Echt. Ze zijn er getuigen van. Dat betekent: ze hebben het zelf gezien. Waarom is dat zo belangrijk? Paulus zegt iets heel moois. Door Jezus krijg je vergeving. Dat betekent: Je schuld wordt weggenomen. Je fouten worden niet meer tegen je gebruikt. Wat jij niet kunt oplossen, lost Jezus op. Je kunt jezelf niet schoonmaken van binnen. Maar Jezus kan dat wel. "**Jezus maakt schoon.**"

Wat de wet niet kon

Paulus zegt: De wet van Mozes kon je niet vrij maken. Dat betekent: Regels alleen maken je hart niet nieuw. Je kunt proberen om alles goed te doen. Maar niemand doet alles goed. Niemand. Maar Jezus maakt vrij. Niet door regels. Maar door genade. Dat betekent: je krijgt een cadeau. Je kunt het niet verdienen. Je mag het krijgen.

Een waarschuwing

Paulus zegt ook: Pas op. Doe dit nieuws niet weg. Denk niet: “Ach, later wel.” “Misschien ooit.” God doet grote dingen. Sluit je ogen niet daarvoor. Sluit je hart niet. Stel je voor: Iemand geeft jou een prachtig cadeau. En jij zegt: “Laat maar. Ik hoef het niet.” Dat is verdrietig. Zo is het ook met Jezus. Hij geeft leven. Hij geeft vergeving. Wat doe jij ermee?

De kern

Dit verhaal gaat niet over een graf. Niet over een steen. Niet over verdriet. Het gaat over dit: Jezus leeft. Echt. En omdat Hij leeft: Is er hoop. Is er vergeving. Is er nieuw begin.

“Dat verandert alles.”

Volgende keer horen we hoe de mensen reageren. Want niet iedereen reageert hetzelfde. Maar wat er ook gebeurt... **Jezus leeft. En dat verandert alles.**

Gespreksvragen

1. Niet zien: De mensen in Jeruzalem zagen Jezus. Maar ze herkenden Hem niet.

- Hoe kan dat?
- Kun je kijken en toch niet zien?
- Wat betekent: blind zijn vanbinnen?

2. Het kruis: Jezus deed niets verkeerd. Toch werd Hij gekruisigd.

- Hoe voelt dat?
- Waarom moest Jezus sterven?
- Wat betekent het kruis voor jou?

3. Maar God... Paulus zei: “Maar God wekte Hem op.”

- Waarom zijn die woorden zo belangrijk?
- Wat betekent het dat Jezus leeft?
- Zou ons geloof anders zijn als Jezus niet was opgestaan?

4. Vergeving Paulus zei: Door Jezus krijg je vergeving.

- Wat is vergeving?
- Is het makkelijk om sorry te zeggen?
- Hoe voelt het als iemand jou vergeeft?

5. Een cadeau Vergeving is een cadeau.

- Kun je een cadeau verdienen?
- Wat doe je als iemand je een cadeau geeft?
- Neem jij dit cadeau aan?

Gebedspunten / Dankpunten

- Dank U, Heer Jezus, dat U stierf voor ons.
- Dank U dat U bent opgestaan.
- Dank U voor vergeving.
- Dank U voor het cadeau van genade.

Gebed voor ons hart

- Heer, open onze ogen.
- Help ons om echt te zien wie U bent.
- Help ons om vergeving te vragen.
- Help ons om Uw cadeau aan te nemen.

Gebed bij schuld

- Heer, wij maken fouten.
- Wilt U ons schoonmaken?
- Wilt U ons helpen om opnieuw te beginnen?

“Here Jezus, U leeft. Dank U voor het kruis.
Dank U voor vergeving. Help mij om U te volgen.
Amen.”

Zondag 4 – Goed nieuws voor iedereen

Veel mensen luisteren naar Paulus

- 42 Toen Paulus en Barnabas uit de synagoge weggingen, vroegen de mensen of zij de volgende sabbat terug wilden komen. Dan konden ze nog meer vertellen.
- 43 Buiten gingen er veel Joden met Paulus en Barnabas mee. Er gingen ook niet-Joden mee die God vereerden. Paulus en Barnabas vertelden aan hen allemaal dat ze moesten blijven geloven in de goedheid van God.

- 44 Op de volgende sabbat kwam bijna iedereen uit de stad luisteren naar het goede nieuws over Jezus.
- 45 Toen de Joden al die mensen zagen, werden ze jaloers. Ze begonnen slechte dingen te vertellen over Paulus en over alles wat hij zei.
- 46 Maar Paulus en Barnabas waren niet bang. Ze zeiden tegen de Joden: 'We moesten het goede nieuws over Jezus eerst aan jullie vertellen. Maar jullie willen het niet horen. Jullie willen het eeuwige leven niet krijgen. Daarom vertellen we het goede nieuws nu aan mensen van andere volken.
- 47 Want in de heilige boeken zegt God tegen ons: Ik heb jullie uitgekozen om een redder te zijn voor alle volken. Jullie moeten overal op aarde redding brengen.'
- 48 Toen de niet-Joden dat hoorden, werden ze blij. En ze dankten God voor het goede nieuws. Alle mensen die God voor het eeuwige leven bestemd had, gingen geloven.

Paulus en Barnabas worden weggestuurd

- 49 Het goede nieuws over Jezus werd overal in de omgeving bekend.
- 50 Maar de Joden in Antiochië bleven slechte dingen vertellen over Paulus en Barnabas. Ze gingen zelfs naar de leiders van de stad en naar de rijke vrouwen die God vereerden. Toen mochten Paulus en Barnabas niet langer in de stad blijven. Zo zorgden de Joden ervoor dat Paulus en Barnabas uit het gebied weggejaagd werden.
- 51 Paulus en Barnabas veegden het stof van de stad van hun voeten. Zo lieten ze zien dat de mensen daar een verkeerde keus gemaakt hadden. Toen gingen ze naar de stad Ikonium.
- 52 De nieuwe gelovigen in Antiochië waren blij. De heilige Geest was steeds in hen.

Wat gebeurt er na de preek?

Paulus heeft gesproken. In Antiochië in Pisidië. Hij vertelde: Jezus is de Redder. Jezus is gestorven. Jezus leeft. Er is vergeving. De mensen lopen naar buiten. En dan gebeurt er iets moois. Sommige mensen zeggen: "Wilt u volgende sabbat weer spreken?". "Vertel meer!" Ze zijn geraakt. Hun hart staat open. Ze willen meer horen over Jezus. Wat mooi.

Een volle stad

De volgende week is het druk. Heel druk. Bijna de hele stad komt luisteren. Stel je dat voor. Stoelen vol. Mensen staan buiten. Gefluister. Spanning. Iedereen wil het horen. Jezus leeft. Maar... niet iedereen is blij. Sommige mensen kijken

rond. Ze zien de grote groep. En dan gebeurt er iets in hun hart. Geen blijdschap. Maar jaloezie. “Ik wil belangrijk zijn.” “Waarom luisteren ze naar hem?” “Waarom niet naar mij?” Jaloezie maakt een hart hard. Ze beginnen Paulus tegen te spreken. Ze zeggen dat het niet waar is. Ze maken hem belachelijk. Dat doet pijn.

Wat doet Paulus?

Wordt hij stil? Gaat hij huilen in een hoekje? Nee. Paulus en Barnabas spreken vrijmoedig. Dat betekent: zonder angst. Ze zeggen: Het goede nieuws moest eerst naar jullie. Maar als jullie het wegduwen... dan gaan wij naar andere mensen. Want dit goede nieuws is voor iedereen.

Goed nieuws voor iedereen

Dan gebeurt er iets heel moois. De mensen die geen Jood zijn horen dit. En ze worden blij. Heel blij. Ze zeggen als het ware: “Is het ook voor ons?” “Ja!” Niet alleen voor één volk. Niet alleen voor slimme mensen. Niet alleen voor sterke mensen. Voor iedereen.

Twee harten, Zelfde boodschap. Zelfde Jezus. Maar twee reacties. Eén hart zegt: “Ja, ik wil dit.” Een ander hart zegt: “Nee, ik wil dit niet.” Dat zie je vandaag ook nog. In dezelfde kerk. In dezelfde dienst. Twee harten.

Weggestuurd

De mensen die boos zijn, zetten anderen op tegen Paulus en Barnabas. Belangrijke mensen in de stad zorgen dat ze moeten vertrekken. Ze moeten weg. Dat is niet eerlijk. Maar weet je wat ze doen? Ze schudden het stof van hun voeten. Dat betekent: Wij laten dit los. God gaat verder. En ze gaan naar de volgende stad. En de gelovigen? Zijn ze bang? Zijn ze verdrietig?

Er staat iets bijzonders. Ze zijn vol blijdschap. En vol van de Heilige Geest. Hoe kan dat? Omdat hun vreugde niet afhangt van mensen. Hun vreugde komt van Jezus. En Jezus leeft.

Even nadenken

Stel je voor. Twee mensen zitten naast elkaar. De één zegt: “Dit is het mooiste nieuws ooit.” De ander zegt: “Dit wil ik niet.” Wat is het verschil? Niet de boodschap. Maar het hart. De vraag voor ons is: Wat doe jij met het goede

nieuws? Zeg jij: “Vertel meer.” Of zeg jij: “Laat maar.” Jezus dwingt niemand. Maar Hij nodigt uit.

De kern

Dit verhaal gaat niet over ruzie. Niet over wie gelijk heeft. Het gaat over dit: Jezus is voor iedereen. Maar niet iedereen wil Hem. Toch gaat Gods werk door. Altijd. **“Jezus leeft. En dat verandert alles.”**

Gespreksvragen

1. Meer horen: Sommige mensen zeiden: “Kom volgende week weer!”

- Waarom wilden zij meer horen?
- Wil jij meer weten over Jezus?
- Wat helpt jou om te luisteren?

2. Jaloezie: Andere mensen werden jaloers.

- Wat is jaloezie?
- Hoe voelt dat?
- Wat doet jaloezie met je hart?

3. Twee reacties Zelfde boodschap.

- Waarom reageren mensen verschillend?
- Kun je zelf kiezen hoe je reageert?
- Wat kies jij?

4. Tegenstand Paulus en Barnabas moesten vertrekken uit Antiochië in Pisidië.

- Is dat eerlijk?
- Wat doe je als mensen je niet aardig vinden om je geloof?
- Hoe kun je moedig blijven?

5. Blijdschap De gelovigen waren vol blijdschap.

- Hoe kan je blij zijn als er problemen zijn?
- Waar komt echte blijdschap vandaan?
- Heb jij wel eens blijdschap van binnen gevoeld?

“Mijn blijdschap komt van Jezus.”

Gebedspunten / Dankpunten

- Dank U, Heer Jezus, dat U voor iedereen bent.
- Dank U voor mensen die “ja” zeggen.
- Dank U voor blijdschap in ons hart.
- Dank U dat Uw werk doorgaat.

Gebed voor ons hart

- Heer, maak ons hart zacht.
- Bewaar ons voor jaloezie.
- Help ons om “ja” te zeggen tegen U.
- Help ons om moedig te zijn.

Gebed bij tegenstand

- Heer, soms vinden mensen ons geloof raar.
- Geef ons kracht.
- Geef ons vrede.
- Help ons om vriendelijk te blijven.

Samen hardop bidden

“Here Jezus,
U bent voor iedereen.
Maak mijn hart open.
Geef mij blijdschap.
Help mij om U te volgen.
Amen.”

Zondag 5 - Twee groepen in een stad

Paulus en Barnabas in Ikonium

- 1 Ook in Ikonium gingen Paulus en Barnabas op sabbat naar de Joodse synagoge. En door alles wat zij vertelden, gingen ook in die stad veel Joden en niet-Joden geloven.
- 2 Maar er waren ook Joden die niet naar Paulus en Barnabas wilden luisteren. En zij zorgden ervoor dat de mensen die niet geloofden, een hekel kregen aan de mensen die wel geloofden.

- 3 Paulus en Barnabas bleven een tijd in Ikonium. Ze waren niet bang. Ze vertrouwden op de Heer en vertelden over zijn goedheid. De Heer zorgde ervoor dat ze wonderen konden doen. Zo liet hij zien dat hun boodschap waar was.
- 4 De inwoners van de stad raakten verdeeld in twee groepen. De ene groep steunde de Joden, en de andere groep steunde de apostelen.
- 5 Toen maakte de eerste groep plannen om Paulus en Barnabas te mishandelen en te doden. Daar deden Joden en niet-Joden aan mee, samen met hun leiders.
- 6 Maar Paulus en Barnabas hoorden wat zij van plan waren, en vluchtten weg. Ze gingen naar de steden Lystra en Derbe, en naar andere plaatsen in het gebied Lykaonië.
- 7 Overal vertelden ze het goede nieuws over Jezus.

Paulus maakt een zieke man beter

- 8 In Lystra woonde een man die geen kracht had in zijn voeten. Hij kon al zijn hele leven niet lopen.
- 9 Op een keer zat hij naar een toespraak van Paulus te luisteren. Paulus keek hem aan. Hij zag dat de man geloofde dat hij beter kon worden.
- 10 Daarom riep hij tegen de man: 'Kom overeind, en ga staan!' Meteen sprong de man op en hij begon rond te lopen.

Een nieuwe stad

Paulus en Barnabas gaan naar een nieuwe stad. Die stad heet Ikonium. Wat doen ze daar? Hetzelfde als altijd. Ze gaan naar de synagoge. Ze vertellen over Jezus. (Ze hebben geen andere hobby. Geen kookclub. Geen sportvereniging. Gewoon: over Jezus vertellen.)

Veel mensen gaan geloven

En er gebeurt iets moois. Veel mensen gaan geloven. Joden. En ook andere mensen, niet Joden: Grieken, Romeinen, enz. (Het wordt druk. Steeds meer mensen schuiven aan.) Hun hart gaat open. Ze horen: Jezus leeft. Er is vergeving. Er is hoop. Dat maakt blij. (Blij vanbinnen. Geen confetti. Maar echte blijdschap.)

Maar... niet iedereen

Toch gebeurt er ook iets anders. Sommige mensen willen niet geloven. Ze maken andere mensen bang. Ze praten slecht over Paulus en Barnabas. (Ze fluisteren misschien: "Heb je dat gehoord?" En dan volgt er iets wat niet eens

klopt.) De stad raakt verdeeld. Dat betekent: twee groepen. De ene groep zegt: “Ja, wij geloven.” De andere groep zegt: “Nee, wij willen dit niet.” Zelfde stad. Twee keuzes. (Alsof je in één straat twee voetbalclubs hebt die allebei denken dat zij winnen.)

Moedig blijven

Paulus en Barnabas blijven een tijd. Ze zijn niet stil. Ze spreken vrij. God laat zien dat hun woorden waar zijn. Er gebeuren tekenen en wonderen. God bevestigt daarmee: Dit is Mijn boodschap. Ze zeggen niet: “Oei, wat spannend.” Ze zeggen: “We gaan gewoon door.” Maar dan wordt het gevaarlijk. Er komt een plan. Mensen willen hen mishandelen. Ze willen hen zelfs stenigen. (Dat is geen boze brief sturen. Dat is mensen vermoorden met echte stenen.) Dat is niet een kleine ruzie. Dat is levensgevaar. Dus Paulus en Barnabas vluchten. Soms is hard wegrennen heel geestelijk. Dat is niet laf. Dat is wijs. Soms is weggaan verstandig. Je hoeft niet te blijven staan als er stenen vliegen.

Een man die niet kon lopen

Ze komen in een andere stad. Lystra. Daar zit een man. Hij heeft nog nooit kunnen lopen. Nog nooit. Geen eerste stap. Geen kleine sprongetjes. Nooit gerend. Geen wedstrijdjes. Geen verstoppertje. Geen “wie is het eerst daar?”. Hij luistert naar Paulus. En Paulus kijkt hem aan. Niet vluchtig. Maar echt. Geen snelle blik. Geen “even kijken en weer door”. Paulus ziet iets. Hij ziet geloof. De man vertrouwt.

“Sta op!”

Paulus zegt met luide stem: “Sta recht op je voeten!” En dan... De man springt op. Geen fysiotherapie van zes maanden. Meteen staan. Hij loopt. Hij springt misschien nog een keer. Misschien wel drie keer. Als je nooit hebt gelopen, wil je dat wel even uitproberen. Stel je dat voor. Mensen kijken met open mond. Iemand die nooit liep... loopt. Je kunt je mond bijna niet meer dicht krijgen van verbazing. Waarom? Omdat Jezus leeft. Niet Paulus. Niet Barnabas. Jezus. Paulus wil geen applaus-ronde. Alle eer is voor Jezus.

De kern

In één stad geloven mensen. In dezelfde stad worden anderen boos. Van “Wat mooi!” naar “Wat moet dat hier?” • In een andere stad zit een man die niet kan lopen. En hij staat op. Niet iedereen reageert hetzelfde. Maar Jezus werkt door. Hij geeft moed. Hij geeft geloof. Hij geeft nieuwe kracht. En dat verandert alles.

Gespreksvragen

1. Twee groepen - In Ikonium waren twee groepen.

- Waarom geloofden sommige mensen wel?
- Waarom wilden andere mensen niet geloven?
- Kunnen mensen vandaag ook verschillend reageren?

2. Moedig spreken - Paulus en Barnabas bleven vrijmoedig spreken.

- Wat betekent moedig zijn?
- Vind jij praten over geloof makkelijk of spannend?
- Wie helpt jou om moedig te zijn?

3. Weggaan is soms wijs - Er kwam gevaar. Ze vluchtten naar een andere stad.

- Is weglopen altijd verkeerd?
- Wanneer is weggaan verstandig?
- Hoe weet je wat wijs is?

4. De man die niet kon lopen - In Lystra zat een man die nooit had gelopen.

- Hoe zou hij zich gevoeld hebben?
- Wat zag Paulus in hem?
- Wat gebeurde er toen hij opstond?

5. Geloof - Paulus zag dat de man geloof had.

- Wat is geloof?
- Kun je geloof zien?
- Hoe groeit geloof?

Gebedspunten / Dankpunten

- Dank U, Heer Jezus, dat U hoop geeft.
- Dank U voor moed.
- Dank U dat U mensen nieuw maakt.
- Dank U voor geloof.

Gebed om moed

- Heer, help ons om moedig te zijn.
- Geef ons woorden als we over U praten.
- Help ons om vriendelijk te blijven.

Gebed bij tegenstand

- Heer, soms zijn mensen het niet met ons eens.
- Geef ons rust.
- Geef ons wijsheid.
- Help ons om goede keuzes te maken.

Gebed voor wie zich zwak voelt

- Heer, soms voelen wij ons klein.
- Soms voelen wij ons zwak.
- Wilt U ons kracht geven?
- Wilt U ons helpen om op te staan?

Samen hardop bidden: “Here Jezus, Geef ons moed. Geef ons geloof. Maak ons nieuw. Amen.”

Zondag 6 - Wij zijn geen goden

Zijn Paulus en Barnabas goden?

- 11 Toen de mensen zagen wat Paulus gedaan had, begonnen ze in hun eigen taal te roepen: 'Dit lijken mensen, maar het zijn goden! De goden zijn naar ons toe gekomen!'
- 12 Want ze dachten dat Barnabas de Griekse god Zeus was. En ze dachten dat Paulus de god Hermes was, de boodschapper van de goden. Want Paulus hield alle toespraken.
- 13 Vlak bij de stad was een tempel van Zeus. De priester van de tempel kwam meteen naar de poort van de stad. Hij bracht stieren mee met

- bloemenkransen om hun nek. Hij en de andere mensen wilden die stieren offeren aan Paulus en Barnabas.
- 14 Toen Barnabas en Paulus begrepen wat er ging gebeuren, schrokken ze vreselijk. Ze duwden de mensen aan de kant
- 15 en riepen: 'Wat doen jullie nu? Wij zijn mensen, net als jullie! Wij vertellen juist dat je geen goden moet vereren die niet bestaan. Jullie moeten alleen de levende God vereren. Hij heeft de hemel en de aarde gemaakt, en de zee en alles wat daar leeft.
- 16 Tot nu toe werd God alleen door de Joden vereerd, en andere volken vereerden hun eigen goden.
- 17 Toch heeft God ook voor jullie gezorgd. Hij zorgde dat het koren kon groeien, dat jullie eten hadden en gelukkig waren.'
- 18 Met die woorden konden Paulus en Barnabas de mensen nog maar net tegenhouden. Anders hadden de inwoners van Lystra hun een offer gebracht.

Een groot wonder

In Lystra is iets bijzonders gebeurd. Een man die nooit kon lopen... loopt. Hij springt misschien rond. Hij lacht. Mensen kijken met grote ogen. Misschien springt hij zó hoog dat hij er zelf van schrikt. Wat een wonder! Dit zie je niet elke dag op het dorpsplein. Maar dan... gaat het mis. En dat gaat sneller dan je denkt.

Een verkeerde conclusie

De mensen roepen: "De goden zijn naar ons toe gekomen!" Ze denken dat Barnabas de god Zeus is. En dat Paulus de god Hermes is. Dat is een flinke vergissing. Zeus is voor de mensen uit die tijd, de machtige god en Hermes de boodschapper van die God. Waarom? Barnabas ziet er misschien indrukwekkend uit. En Paulus praat veel. Wie het meest praat, zal wel de boodschapper zijn, denken ze. Dus denken ze: dit moeten goden zijn. Wonder gezien. Conclusie getrokken. Klaar. Maar dat klopt niet. Helemaal niet.

Een optocht

De priester van Zeus komt eraan. Met stieren. Met bloemen. Klaar om een offer te brengen. Dat is geen klein boeketje. Dat is een hele optocht. De mensen willen Paulus en Barnabas vereren. Ze willen hen groot maken. Stel je

dat voor. Iedereen juicht. Iedereen wijst. “Wat zijn ze geweldig!” Een soort heldenparade. Zonder dat ze erom gevraagd hebben. Dat klinkt misschien fijn. Maar het is gevaarlijk. Want applaus kan je hoofd groter maken dan goed is.

Paulus schrikt

Wanneer Paulus en Barnabas horen wat er gebeurt... scheuren ze hun kleren. Dat betekent: Dit is ernstig. Dit is geen klein misverstand. Dit is een groot misverstand. Ze rennen de menigte in. Ze roepen: “Mensen! Waarom doen jullie dit?” Misschien moeten ze hard roepen om boven het gejuich uit te komen. Wij zijn gewone mensen. Ze zeggen: “Wij zijn mensen. Net als jullie.” Geen goden. Geen helden. Gewone mensen. Met gewone voeten. Die ook moe worden. En dan zeggen ze iets belangrijks: “Wij vertellen jullie over de levende God.” Niet over beelden. Niet over nep-goden. Over de echte God. De God die hemel en aarde maakte. De God die regen geeft. De God die eten geeft. De God die vreugde geeft. Dus ook de God van je brood. En van je lach.

God was er al

Paulus zegt: God liet mensen vroeger hun eigen weg gaan. Maar Hij liet Zich zien. Hoe? Door regen. Door zon. Door oogst. Door blijdschap. Door gewone dingen. Die eigenlijk helemaal niet zo gewoon zijn. Dat zijn geen kleine dingen. Dat zijn tekenen van God.

Moeilijk om ze tegen te houden

Zelfs met deze woorden is het moeilijk om de mensen te stoppen. Ze willen zo graag iemand groot maken. Idolen hebben. Iemand op een voetstuk zetten is soms makkelijker dan zelf nadenken. Ze willen iets zien. Iemand bewonderen. Maar Paulus wijst steeds weg van zichzelf. Naar God. Hij zegt eigenlijk: “Kijk niet naar mij. Kijk omhoog.”

Even nadenken

Wat zou jij doen? Als iedereen zegt: “Wat ben jij geweldig!” En ze menen het ook nog. Zou je zeggen: “Ja, dat klopt.” Of zou je zeggen: “Dank je. Maar alle eer is voor God.” Dat is niet makkelijk, want complimenten voelen best fijn.

De kern

Het wonder was echt. Maar Paulus was niet de held. Jezus is de Held. God is de Maker. Paulus en Barnabas zijn dienaren. “Alle eer is voor God.” Zonder handtekening onder het wonder.

Wat leren wij?

Mensen maken soms verkeerde keuzes. Ze maken een mens groot. Of geld groot. Of zichzelf groot. Soms zelfs hun eigen mening heel groot. Maar alleen God is groot. Zijn grootste daad is misschien niet de Schepping zelf maar zijn liefde die Hem ertoe zette zijn Zoon te geven. Opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Dat is een uitspraak van Paulus en dat is geen klein cadeau.

Gespreksvragen

1. Een verkeerde conclusie - In Lystra dachten de mensen dat Paulus en Barnabas goden waren.

- Waarom dachten ze dat?
- Kun je iets moois zien en het toch verkeerd begrijpen?
- Gebeurt dat verheerlijken/vergoddelijken vandaag ook?

2. Gewone mensen - Paulus en Barnabas zeiden: “Wij zijn gewone mensen.”

- Waarom is dat belangrijk?
- Hoe voelt het als mensen jou heel groot maken?
- Is het moeilijk om dan bescheiden te blijven?

3. Alle eer voor God - Paulus wees naar de levende God.

- Wat betekent: eer geven aan God?
- Hoe kun jij God eer geven?
- Kun je God danken voor gewone dingen?

4. God zorgt - Paulus zei dat God regen en oogst geeft.

- Waar zie jij dat God zorgt?
- Kun je kleine dingen noemen waarvoor je dankbaar bent?
- Zie jij Gods goedheid in het dagelijks leven?

5. Iets of iemand groot maken - Mensen maken soms iets anders groot.

- Wat maken mensen vandaag groot?
- Kun je ook jezelf te belangrijk maken?
- Hoe help je elkaar om God centraal te houden?

Gebedspunten

Dankpunten

- Dank U, God, dat U de Maker bent.
- Dank U voor regen en zon.
- Dank U voor eten en vreugde.
- Dank U dat U leeft.

Gebed om nederigheid

- Heer, help ons om niet trots te worden.
- Help ons om niet onszelf groot te maken.
- Leer ons om U alle eer te geven.

Gebed om dankbaarheid

- Heer, open onze ogen voor kleine zegeningen.
- Help ons om dankbaar te zijn.
- Help ons om Uw goedheid te zien.

“Here God, U bent groot. Wij zijn gewone mensen. Help ons om U alle eer te geven.

Zondag 7 – Van bloemen naar stenen

Paulus wordt bijna gedood

- 19 Terwijl Paulus en Barnabas in Lystra waren, kwamen er Joden uit Antiochië en Ikonium. Zij vertelden slechte dingen over Paulus, en de inwoners van Lystra luisterden naar hen. Toen probeerden ze Paulus te doden. Ze gooiden net zo lang stenen naar hem tot ze dachten dat hij dood was. Daarna sleepten ze hem de stad uit.
- 20 Maar toen de christenen om hem heen kwamen staan, kwam Paulus overeind. En hij ging de stad weer in. De volgende dag gingen Paulus en Barnabas weg uit Lystra. Ze reisden naar Derbe.

Terug naar Antiochië

- 21 In Derbe vertelden Paulus en Barnabas het goede nieuws over Jezus. Ze kregen er veel nieuwe leerlingen. Daarna reisden ze terug naar Lystra, Ikonium en Antiochië.
- 22 Overal waar ze kwamen, spraken ze met de christenen om hun moed te geven. Ze zeiden: 'We moeten veel moeilijkheden meemaken voordat we Gods nieuwe wereld kunnen binnengaan. Maar jullie moeten blijven geloven!'
- 23 In elke kerk kozen Paulus en Barnabas mensen uit die leiding konden geven. Daarna gingen ze vasten en bidden tot de Heer. Ze vroegen of hij wilde zorgen voor alle nieuwe gelovigen.
- 24 Paulus en Barnabas reisden verder door Pisidië, en zo kwamen ze in Pamfylië.
- 25 Daar vertelden ze in de stad Perge het goede nieuws over Jezus. Daarna gingen ze naar de stad Attalia,
- 26 en van Attalia gingen ze met een schip terug naar Antiochië. In Antiochië waren ze met hun werk begonnen. De christenen in die stad hadden voor hen gebeden en God gevraagd om goed voor hen te zijn. En nu was hun werk klaar.
- 27 Toen Paulus en Barnabas in Antiochië aangekomen waren, riepen ze alle christenen bij elkaar. Ze vertelden alles wat ze met Gods hulp gedaan hadden. En dat God had laten zien dat nu ook mensen van andere volken in Jezus konden geloven.
- 28 Paulus en Barnabas bleven een tijdlang bij de christenen in Antiochië.

Van bloemen naar stenen

In Lystra wilden de mensen eerst Paulus en Barnabas aanbidden. Met bloemen. Met stieren. Met applaus. Maar dan komen er mensen uit andere steden. Uit Antiochië in Pisidië en Ikonium. Zij praten slecht over Paulus. En ineens slaat de sfeer om. Dezelfde stad. Andere stemming. Eerst: "U bent geweldig!" Nu: "Pak stenen!" Dat is sneller dan het weer kan omslaan. Ook bij Jezus sloeg de sfeer in drie dagen om. "Van hosanna, hosanna" naar "kruisigt Hem".

Stenen

Ze stenigen Paulus. Ze slepen hem de stad uit. Ze denken dat hij dood is. Dat was een heftig meningsverschil. Dat was ernstig. Paulus ligt daar, bewusteloos. Stil. Geen applaus meer. Geen bloemen meer. **En dan...** De leerlingen gaan om hem heen staan. En dan... staat Paulus op. (Ja. Echt.) Hij loopt terug de stad in. Niet weg. Niet boos. Gewoon terug. Dat is bijna niet te geloven. Eerst stenen. Dan opstaan. Dan weer verder. Waarom? Omdat Jezus leeft.

De volgende dag

De volgende dag vertrekt Paulus met Barnabas naar Derbe. Blijkbaar was hij snel hersteld. Ze vertellen weer over Jezus. Veel mensen worden leerlingen. Alsof er niets gebeurd is. Maar er *is* natuurlijk wel veel gebeurd.

Terug

Daarna gaan ze terug langs dezelfde steden. Ja. Terug. Naar Lystra. Naar Ikonium. Naar Antiochië. Dat vraagt moed. Of een heel sterk vertrouwen. Ze bemoedigen de gelovigen. Ze zeggen: “We moeten door veel moeilijkheden heen om in Gods Koninkrijk te komen.” Dat is eerlijk. Geen suikerlaagje.

Leiders aanstellen

In elke gemeente kiezen ze leiders. Ze bidden. Ze vasten. Ze vertrouwen de gelovigen toe aan de Heer. Niet aan Paulus. Niet aan Barnabas. Aan de Heer. Uiteindelijk keren ze terug naar het eerste Antiochië. Dat is de plaats waar hun reis begon. De gemeente komt samen. Paulus en Barnabas vertellen alles wat God heeft gedaan. En dat is nogal een verhaal. Dus daar was Paulus wel even mee bezig. Ze vertellen hoe God de deur van het geloof heeft geopend. Voor Joden. En ook voor niet-Joden. Voor iedereen.

Even nadenken

Wat zie je in dit verhaal? Van aanbidding... naar steniging. Van bijna dood... naar weer op pad. Van gevaar... naar nieuwe gemeenten. Dat alles kan alleen omdat Jezus leeft.

De kern

Mensen kunnen wisselen. Vandaag bloemen – morgen stenen. Vandaag Hosanna – morgen kruisigt Hem. Maar Jezus verandert niet. Hij geeft kracht om op te staan. Hij geeft moed om door te gaan. Hij bouwt Zijn kerk. Niet met bloemen. Niet met stenen. Maar met genade.

Wat leren wij?

Moeilijkheden betekenen niet dat God weg is. Soms hoort moeite bij de weg. Maar Jezus is erbij. En als je valt? Dan kan Hij je laten opstaan. **“Jezus helpt mij opstaan.”**

Gespreksvragen

1. Van bloemen naar stenen - In Lystra sloeg de stemming om. Eerst wilden ze Paulus eren. Daarna gooiden ze stenen.

- Waarom kunnen mensen zo snel veranderen?
- Heb jij dat wel eens meegemaakt?
- Hoe voelt dat?

“Mensen veranderen. Jezus niet.”

2. Paulus staat op - Ze dachten dat Paulus dood was. Maar hij stond op.

- Wat zegt dat over zijn moed?
- Zou jij terug de stad in gaan?
- Waar haalde Paulus zijn kracht vandaan?

“Jezus helpt mij opstaan.”

3. Moeilijkheden horen erbij - Paulus zei: “We moeten door veel moeilijkheden heen.”

- Vind jij dat eerlijk?
- Waarom laat God soms moeilijke dingen toe?
- Kun je groeien door moeite?

4. Teruggaan - Paulus ging terug naar de steden waar hij was aangevallen.

- Waarom deed hij dat?
- Wat zegt dat over zijn liefde voor de gemeente?
- Voor wie zou jij teruggaan?

5. God opent deuren - Paulus vertelde dat God een deur had geopend voor het geloof.

- Wat betekent dat?
- Kan God vandaag nog deuren openen?
- Heb jij wel eens een “open deur” ervaren?

Gebedspunten / Dankpunten

- Dank U, Heer Jezus, dat U nooit verandert.
- Dank U dat U kracht geeft om op te staan.
- Dank U dat Uw werk doorgaat.
- Dank U dat U deuren opent.

Gebed bij moeite

- Heer, soms is het moeilijk.
- Soms begrijpen we het niet.
- Geef ons kracht.
- Help ons om niet op te geven.

Gebed om moed

- Geef ons moed om door te gaan.
- Help ons om elkaar te bemoedigen.
- Maak ons trouw.

Gebed voor de gemeente

- Bouw Uw kerk.
- Geef goede leiders.
- Help ons om samen te groeien.

“Here Jezus, U verandert niet. Als wij vallen, help ons opstaan. Bouw Uw kerk. Amen.”

Een samenvatting van de eerste zendingsreis – “Van hier tot daar... en weer terug”

Het begin

Het begon in Antiochië. Geen groot planbord. Geen koffers vol geld. Geen route-app. Alleen biddende mensen. En de Heilige Geest zei: “Zet Paulus en Barnabas apart.” Dat is spannend. Als God dat zegt, dan ga je niet een stukje wandelen. Dan ga je op reis.

De boot

Ze gingen naar Cyprus. Boot. Wind. Water. Misschien een beetje zeeziek. Maar vooral: vol verwachting. Ze vertelden overal over Jezus. En daar was een tovenaars. Die dacht dat hij slim was. Maar hij zag niets. Blind van binnen. En toen... ook even blind van buiten. En een kerkbestuurder ging geloven. Waarom? Omdat Jezus sterker is.

Een lange preek

In Antiochië in Pisidië stond Paulus op. Hij vertelde het hele verhaal. Van Egypte. Van David. Van de belofte. En toen zei hij: De Redder is gekomen. Jezus. Hij is gestorven. Maar God wekte Hem op.

Twee woorden die alles veranderden: **“Maar God...”**

En weer gebeurde het. Sommigen zeiden: “Vertel meer!” Anderen zeiden: “Wegwezen!” Zelfde boodschap. Twee reacties.

Verdeelde steden

In Ikonium geloofden veel mensen. En veel mensen werden boos. Dat kan dus tegelijk. Blijdschap en tegenstand. Dat zie je vandaag nog.

Een man die opstond

In Lystra zat een man. Hij had nog nooit gelopen. Nog nooit. Paulus zei: “Sta op.” En hij stond op. Geen rollator. Geen oefenschema. Gewoon: staan. Waarom? Omdat Jezus leeft.

Bloemen en stenen

Eerst riepen de mensen: “U bent goden!” Even later riepen ze: “Pak stenen!” Dat is snel. Sneller dan je van jas wisselt. Van bloemen naar stenen. Ze stenigden Paulus. Ze dachten dat hij dood was. Maar hij stond op. En ging de volgende dag weer verder. Dat is geen gewone kracht. Dat is kracht van Jezus.

Teruggaan

Ze gingen zelfs terug naar de plaatsen waar het gevaarlijk was. Ze bemoedigden de gelovigen. Ze zeiden: “Het kan moeilijk zijn. Maar houd vol.” En ze stelden leiders aan. Niet om beroemd te worden. Maar om de gemeente te helpen groeien.

En dan... terug naar huis

Ze kwamen weer in Antiochië. Waar het allemaal begon. Ze vertelden alles wat God had gedaan. Niet: “Kijk eens wat wij hebben gepresteerd.” Maar: “Kijk eens wat God heeft gedaan.” En weet je wat het mooiste is? God had een deur geopend. Voor iedereen. Voor Joden. Voor niet-Joden. Voor mensen zoals wij.

Wat hebben we waargenomen?

We hebben boten gezien. Preken gehoord. Boze mensen gezien. Blijde mensen gezien. Een lamme man weer zien lopen. Stenen zien vliegen. Maar boven alles hebben we dit gezien: Jezus leeft. En dat veranderde alles.

Hij opent harten. Hij vergeeft zonden. Hij geeft moed. Hij laat mensen opstaan. Hij bouwt Zijn kerk. Niet met geweld. Niet met macht. Maar met genade.

“Jezus leeft. En dat verandert alles.”

De tweede zendingsreis van Paulus

Zondag 8 – Paulus en Barnabas krijgen ruzie

- 36 Kort daarna zei Paulus tegen Barnabas: ‘Laten we teruggaan naar de steden waar we het goede nieuws over Jezus verteld hebben. Dan kunnen we zien hoe het gaat met de christenen daar.’
- 37 Barnabas wilde ook Johannes Marcus weer meenemen,
- 38 maar Paulus wilde dat niet. Want op hun vorige reis had Johannes Marcus hen in de steek gelaten. Hij was in Pamfylië naar huis teruggegaan.
- 39 Paulus en Barnabas kregen hierover zo’n ruzie dat ze uit elkaar gingen. Barnabas vertrok naar Cyprus, samen met Johannes Marcus.

40 Paulus koos Silas uit om met hem mee te gaan. De christenen in Antiochië vroegen aan God of hij goed wilde zijn voor Paulus en Silas. Daarna gingen Paulus en Silas op weg.

41 Ze reisden door Syrië en Cilicië, en steunden de kerken daar.

Een meningsverschil, maar God gaat door

Terugkijken

De eerste reis is voorbij. In Antiochië luistert de gemeente. Paulus en Barnabas vertellen alles wat God heeft gedaan. Wonderen. Nieuwe gelovigen. Moeilijke momenten. Het was geen rustige vakantie. Het was echt hard werken.

Een nieuw plan

Na een tijd zegt Paulus: "Laten we teruggaan." Terug naar de steden. Kijken hoe het met de gelovigen gaat. Dat is een goed idee. Leveren van nazorg, bemoedigen en samen verder. Barnabas knikt. Maar dan komt er een naam op tafel. Johannes Markus. **Oei...** Barnabas zegt: "Laten we Markus meenemen." Paulus zegt: "Eh... nee." Markus was eerder mee geweest. Maar hij was halverwege teruggegaan. Waarom? We weten het niet precies. Misschien was hij moe. Misschien had hij heimwee. Misschien vond hij de stenen niet zo leuk. Maar Paulus denkt: Als je halverwege stopt, is dat niet handig voor een zware reis. Barnabas denkt: Iedereen verdient een tweede kans.

Het wordt scherp

Er ontstond een scherpe woordenwisseling. Dat betekent: Dit was geen lief gesprek. Geen: "Nou ja, misschien." Maar meer: "Ik vind..." Stel je voor. Twee sterke mannen. Beiden overtuigd. De een zegt: "Niet doen." De ander zegt: "Wel doen." Dat kan botsen. Ze komen er niet uit. Geen compromis. Geen muntje opgooien. Dus... ze gaan uit elkaar. Barnabas neemt Markus mee. Ze gaan naar Cyprus. Paulus kiest een nieuwe reisgenoot: Silas. En hij vertrekt een andere kant op. Twee teams. Twee routes. Gods werk stopt niet. Het wordt zelfs groter.

Even eerlijk

Dit is bijzonder. Het zijn gelovige mannen. Ze houden van Jezus. En toch... zijn ze het niet eens. Dat kan dus. Geloven betekent niet dat je altijd dezelfde mening hebt. Soms bots je. Ook in de kerk. Ook in een team. Ook thuis. Maar kijk goed. Er staat niet: en toen stopte Gods werk. Nee. Er staat: Paulus werd door de gemeente toevertrouwd aan de genade van de Heer. En hij ging op weg. God ging door. Nu zelfs met twee groepen.

Humor-moment

Misschien dachten mensen in Antiochië: "Oei... wat nu?" Maar God zat niet in de hemel te zeggen: "O nee. Nu weet ik het ook niet meer." Nee. God kan zelfs werken met twee koppige zendelingen. Sterker nog: Nu zijn er twee teams onderweg. Meer steden. Meer mensen. God is niet in paniek.

Wat leren we?

Gelovigen zijn niet perfect. Meningsverschillen kunnen gebeuren. Maar God blijft werken. En misschien nog iets: soms krijgt iemand later tóch een tweede kans. We zullen Markus later weer tegenkomen.

De kern

Het gaat niet om wie gelijk had. Het gaat om dit: Jezus bouwt Zijn kerk. Niet omdat mensen perfect zijn. Maar omdat Hij trouw is. **"God gaat door."**

Gespreksvragen

1. Een meningsverschil - Paulus en Barnabas waren het niet eens.

- Vind jij het fijn als mensen het met je oneens zijn?
- Heb jij wel eens ruzie gehad?
- Moet je altijd hetzelfde denken om samen christen te zijn?

2. Een tweede kans - Barnabas wilde Markus meenemen. Paulus niet.

- Vind jij dat mensen een tweede kans verdienen?
- Heb jij wel eens een tweede kans gekregen?
- Hoe voelde dat? (En misschien met een glimlach:)
- Zou jij Markus meenemen... of niet?

3. Twee teams - Ze gingen uit elkaar. Maar Gods werk ging door.

- Is het goed dat er nu twee teams waren?
- Kan God ook werken als mensen botsen?
- Heb jij wel eens meegemaakt dat iets wat moeilijk begon toch goed werd?

4. Niet in paniek - God raakte niet in paniek.

- Raak jij wel eens in paniek?
- Wat helpt jou om rustig te blijven?
- Vertrouw jij dat God het overzicht houdt?

5. Jezus centraal - Het verhaal gaat niet over wie gelijk had.

- Waar moet het in de kerk om gaan?
- Wat is het belangrijkste?

“Jezus bouwt Zijn kerk.”

Gebedspunten / Dankpunten

- Dank U, Heer, dat U doorgaat.
- Dank U dat U met gewone mensen werkt.
- Dank U dat U ook onze fouten kunt gebruiken.

Gebed bij ruzie

- Heer, soms botsen wij.
- Soms zijn wij koppig.
- Wilt U ons zacht maken?
- Help ons om elkaar te vergeven.

Gebed om vertrouwen

- Heer, als wij het niet weten, weet U het wel.
- Help ons om niet in paniek te raken.
- Leer ons om U te vertrouwen.

Gebed om tweede kansen

- Heer, dank U dat U ons steeds weer een nieuwe kans geeft.
- Help ons om anderen ook een nieuwe kans te geven.

“Here Jezus, wij zijn niet perfect. Maar U bent trouw. Ga met ons mee. Amen.”

Zondag 9 – Timoteus gaat mee

Paulus ontmoet Timoteüs

- 1 Paulus en Silas gingen naar de steden Derbe en Lystra. In Lystra woonde een christen die Timoteüs heette. Zijn moeder was een Joodse vrouw die christen geworden was. Maar zijn vader was geen Jood, en daarom was Timoteüs niet besneden.
- 2 De gelovigen in Lystra en Ikonium hadden veel respect voor Timoteüs.
- 3 Paulus wilde Timoteüs meenemen op zijn reis. Maar hij liet hem eerst besnijden. Want er woonden veel Joden in de plaatsen waar hij heen wilde. En zij wisten allemaal dat Timoteüs niet besneden was, omdat zijn vader niet Joods was.

- 4 Op reis langs de steden vertelde Paulus wat de apostelen en leiders in Jeruzalem besloten hadden. Hij zei dat iedereen zich aan die besluiten moest houden.
- 5 Het geloof van de christenen werd steeds sterker, en elke dag kwamen er nieuwe gelovigen bij.

Terug naar bekende plekken

Paulus reist samen met Silas. Ze komen weer in Lystra. Ja. Dat is die stad waar Paulus werd gestenigd. Sommige mensen zouden zeggen: “Daar ga ik dus nóóit meer heen.” Maar Paulus wel. Dat vraagt moed. Of een goed geheugen dat niet te lang boos blijft.

Een jonge man

In Lystra woont een jonge gelovige. Hij heet Timotheüs. Hij heeft een gelovige moeder. En een gelovige oma. Dat is mooi. Zijn moeder vertelde hem over God. Zijn oma ook. Drie generaties geloof. Dat is sterker dan Wifi. De gelovigen in Lystra en Ikonium spreken goed over Timotheüs. Dat betekent: Hij is betrouwbaar. Hij houdt van Jezus. Hij leeft wat hij gelooft. Dat is een mooie reputatie. Niet beroemd. Wel trouw.

Paulus ziet iets

Paulus kijkt naar Timotheüs. Misschien denkt hij: Die jongen heeft hart voor God. Die kan mee. En Paulus vraagt hem om mee te reizen. Dat is geen schoolreisje. Dat is: lange afstanden lopen. Soms gevaar. Soms blijdschap. Altijd avontuur. En Timotheüs zegt ja. Dat is moedig.

Een lastig onderwerp

Dan gebeurt er iets bijzonders. Paulus laat Timotheüs besnijden. Dat klinkt misschien vreemd. Waarom? Omdat zijn moeder Joods was. En zijn vader niet. In sommige steden zouden de mensen daar moeite mee hebben, wanneer hij niet besneden was. Een Joods symbool. Paulus wil geen onnodige ruzie. Niet over bijzaken. Het gaat om Jezus. Niet om discussies. Soms doe je iets niet omdat het moet, maar om anderen te helpen luisteren.

Samen sterker

En zo reizen ze verder. Paulus. Silas. En nu ook Timotheüs. Drie mannen. Eén boodschap. In elke stad vertellen ze wat er is besloten in Jeruzalem. Dat mensen niet eerst perfect hoeven te worden voordat ze bij Jezus mogen horen. Dat is goed nieuws.

Groei

En wat gebeurt er? De gemeenten worden sterker. Meer mensen gaan geloven. Dag na dag. Niet één grote knal. Maar groei. Zoals een plant. Je ziet het bijna niet... en toch groeit het.

Even nadenken

Timotheüs was jong. Misschien onzeker. Misschien dacht hij: Kan ik dit wel? Maar God gebruikt jonge mensen. En oudere mensen. En gewone mensen. God zoekt geen perfecte mensen. Hij zoekt bereidheid.

Stel je voor: Timotheüs pakt zijn tas. Zijn moeder zegt: "Doe voorzichtig!" Zijn oma zegt: "Blijf dicht bij de Heer!" Paulus zegt: "We vertrekken bij zonsopgang." Dat is een volle ochtend.

God gaat door. Nu met een nieuw team. Een ervaren apostel. Een trouwe vriend. Een jonge leerling. Samen op weg. Niet omdat ze zo geweldig zijn. Maar omdat Jezus leeft. **"God gebruikt gewone mensen."** En:

"God gaat door."

Gespreksvragen

1. Jong en toch belangrijk - Timotheüs was nog jong.

- Kunnen jonge mensen ook belangrijk zijn voor God?
- Denk jij wel eens: "Ik ben te jong" of "Ik kan dat niet"?
- Wat zou Paulus in Timotheüs hebben gezien?

"God gebruikt jonge mensen."

2. Geloof van thuis Timotheüs had een gelovige moeder en oma.

- Wie heeft jou over God verteld?
- Ben jij iemand die het geloof doorgeeft?
- Hoe kun je thuis over Jezus praten?

(Met een glimlach:) Wie zou bij jou thuis het meest praten over God?

3. Samen op reis - Paulus, Silas en Timotheüs reisden samen.

- Waarom is samen werken fijn?
- Wat kun jij goed?
- Wat kan iemand anders beter dan jij?

“Samen sta je sterker.”

4. Geen onnodige ruzie - Paulus wilde geen ruzie over bijzaken.

- Waar maken mensen soms ruzie over?
- Wat is echt belangrijk in het geloof?
- Waar moet het om draaien?

“Het gaat om Jezus.”

5. Groei - De gemeenten groeiden elke dag.

- Hoe groeit geloof?
- Kun je groeien zonder dat je het meteen ziet?
- Wat helpt jou om te groeien in geloof?

Gebedspunten /

Dankpunten

- Dank U, Heer, dat U jonge mensen gebruikt.
- Dank U voor mensen die ons over Jezus vertellen.
- Dank U dat Uw kerk groeit.

Gebed voor jongeren

- Heer, zegen jonge mensen.
- Geef hen moed.
- Help hen om “ja” te zeggen als U roept.

Gebed voor samenwerking

- Help ons om samen te werken.
- Bescherm ons tegen kleine ruzies.
- Houd Jezus in het midden.

Gebed om groei

- Laat ons geloof groeien.
- Geef ons een open hart.
- Help ons om te blijven leren.

“Here Jezus, gebruik mij. Jong of oud. Samen willen wij U volgen. Amen.”

Zondag 10 – De man die riep in de nacht

Paulus heeft een droom in Troas

- 6 Paulus, Silas en Timoteüs wilden het goede nieuws over Jezus ook in Asia gaan vertellen. Maar de heilige Geest hield hen tegen. Daarom bleven ze door Frygië en Galatië reizen.
- 7 Bij de grens van het gebied Mysië wilden ze naar Bitynië in het noorden gaan. Maar de Geest van Jezus verbood ook dat.
- 8 Daarom reisden ze verder door Mysië, tot ze bij de stad Troas kwamen.
- 9 In Troas kreeg Paulus 's nachts een droom. In die droom zag hij een man uit Macedonië staan. De man smeekte: 'Steek de zee over naar Macedonië en kom ons helpen!'

10 Na die droom probeerden Paulus en zijn vrienden meteen naar Macedonië te gaan. Want ze begrepen dat God dat wilde. Hij had hen uitgekozen om daar het goede nieuws over Jezus te gaan vertellen.

Goede plannen

Paulus, Silas en Timotheüs zijn op reis. Ze hebben plannen. “Daar gaan we heen.” “Daar vertellen we over Jezus.” “Dat wordt mooi.” Maar dan... De Heilige Geest zegt: Nee. Niet daar.

Deur dicht

Ze willen naar Azië. Deur dicht. Ze proberen een andere richting. Weer dicht. Dat is frustrerend. Stel je voor: Je hebt alles gepland. Tas gepakt. Route bedacht. En dan... “Vandaag gesloten.” Dat is niet één keer. Dat is twee keer. Paulus staat daar misschien en denkt: “Heer... waar dan wel?”

Geen route-app

Ze reizen verder tot de stad Troas. Geen stem uit de hemel met een lattegrond. Geen briefje uit de lucht. Gewoon... wachten. Soms voelt geloof zo. Je wilt vooruit. Maar God zegt: even niet. En jij denkt: “Maar ik heb net zo’n goed plan!”

In de nacht

Dan gebeurt het. ’s Nachts krijgt Paulus een visioen. Hij ziet een man. Een man uit Macedonië. Die roept: “Kom over en help ons!” Dat is duidelijk. Geen puzzel. Geen raadsel. Gewoon: HELP! Stel je voor. Paulus schrikt wakker. “Silas! Timotheüs! Wakker worden!” Silas mompelt misschien: “Is het al ochtend?” Paulus zegt: “Ik zag een man! Hij riep om hulp!” Timotheüs denkt misschien: “Dat is beter dan nog een gesloten deur.”

Nieuwe richting

Ze begrijpen het. God wil hen naar Macedonië sturen. Dat is een nieuwe stap. Een nieuw land. Een nieuw hoofdstuk. Europa komt in beeld. God opent een deur. En als God een deur opent... dan is die niet halfopen. Dan is het: kom maar. Er staat: “Wij zochten meteen te vertrekken.” Geen vergadering van drie weken. Geen lange discussie. Ze gaan. Dat is mooi. Als God duidelijk is, mag je bewegen.

Even nadenken

Soms gaan deuren dicht. Dat betekent niet: God is boos. Of: God is weg. Misschien betekent het: God heeft een betere deur. Alleen nog even wachten. Misschien dachten ze eerst: "Waarom werkt niets?" En een paar dagen later: "Oooo... dáárom!" Achteraf zie je soms meer dan op het moment zelf.

De kern

God stuurt. Niet altijd zoals wij denken. Soms zegt Hij: Nee. Soms zegt Hij: Wacht. En soms roept iemand in de nacht: "Kom en help!" En dan zegt God: Ja. Dáár moet je zijn. **"God weet de weg." En "God opent deuren." "Jezus leeft. En dat verandert alles."**

Gespreksvragen

1. Deur dicht - Paulus wilde ergens heen. Maar de deur ging dicht.

- Heb jij dat wel eens meegemaakt?
- Dat iets niet doorging?
- Hoe voelde dat?
- Wat doe jij als een deur dicht is? Duwen? Of wachten?

2. Wachten is moeilijk - Ze moesten wachten op Gods richting.

- Vind jij wachten moeilijk?
- Waarom is wachten soms goed?
- Wat kan God doen terwijl jij wacht?

3. De man in de nacht - Paulus kreeg een visioen.

- Spreekt God vandaag ook nog?
- Hoe kan God ons duidelijk maken wat Hij wil?
- Luister jij wel eens stil naar God?

4. Meteen gaan - Toen het duidelijk was, gingen ze meteen.

- Vind jij het makkelijk om te gehoorzamen?
- Wanneer twijfel jij?
- Wat helpt jou om "ja" te zeggen tegen God?

5. Gesloten deuren - Soms gaan deuren dicht.

- Betekent dat dat God boos is?
- Kan een gesloten deur ook bescherming zijn?
- Kun je achteraf soms zien waarom iets niet doorging?
- Heb jij wel eens gedacht: "Gelukkig ging dat niet door!"?

Gebedspunten / Dankpunten

- Dank U, Heer, dat U ons leidt.
- Dank U dat U deuren opent.
- Dank U dat U weet wat beter is dan wij.

Gebed bij gesloten deuren

- Heer, als iets niet lukt, help ons om U te vertrouwen.
- Als wij het niet begrijpen, geef ons rust.
- Help ons om niet boos te worden.

Gebed om gehoorzaamheid

- Heer, als U duidelijk spreekt, help ons om te gaan.
- Geef ons moed om nieuwe stappen te zetten.
- Laat ons luisteren met open oren.

"Here God, U weet de weg. Open de juiste deuren. Geef ons vertrouwen. Amen."

Zondag 11 – Handelingen 16: 11-15 - “Lydia en het open hart”

Lydia gaat geloven

- 11 Paulus en zijn vrienden gingen met een schip van Troas direct naar het eiland Samotrake, en de volgende dag verder naar de stad Neapolis.
- 12 Daarvandaan reisden ze over land naar Filippi, een belangrijke Romeinse stad in dat deel van Macedonië. Ze bleven er een paar dagen.
- 13 Op sabbat gingen ze de stad uit naar een plek bij de rivier. Want ze verwachtten dat de Joden daar bij elkaar kwamen om te bidden. Ze gingen zitten bij de vrouwen die er waren, en begonnen met hen te praten.
- 14 Eén van de vrouwen heette Lydia. Ze kwam uit de stad Tyatira en ze verkocht dure stoffen. Het was een vrouw die God vereerde. Ze luisterde vol aandacht naar Paulus. En de Heer zorgde ervoor dat de woorden van Paulus haar overtuigden.

15 Lydia liet zich dopen, samen met iedereen die in haar huis woonde. Daarna nodigde ze Paulus en zijn vrienden uit. Ze zei: 'Nu weten jullie dat ik in de Heer geloof. Kom dus bij mij logeren. Ga nog niet weg.'

Een nieuwe wereld

Paulus, Silas en Timotheüs komen in een nieuwe stad. Die stad heet Filippi. Een Romeinse stad. Druk. Belangrijk. Maar... er is geen synagoge. Geen gebouw. Geen bordje: "Samenkomst hier." Dus wat doen ze? Ze zoeken een plek om te bidden.

Aan de rivier

Buiten de stad vinden ze een rivier. Daar zitten vrouwen te bidden. Geen groot podium. Geen microfoon. Gewoon mensen bij het water. Paulus gaat zitten. Hij praat met hen over Jezus. Geen grote preek. Gewoon een gesprek.

Een bijzondere vrouw

Daar is een vrouw. Ze heet Lydia. Ze verkoopt paarse stoffen. Dat is luxe spul. Paars was duur. Als jij paars droeg in die tijd, dan wist iedereen: "Die heeft een goede zaak." Lydia is dus niet arm. Ze is zakenvrouw. Misschien kan ze goed rekenen. Misschien onderhandelt ze stevig. Maar ze luistert.

Het belangrijkste moment

En dan staat er iets moois in de Bijbel. De Heer opende haar hart. Niet Paulus. Niet een mooi praatje van Paulus. Nee de Heer zorgde daarvoor. Hij opent wat wij niet kunnen openen. Lydia hoort het. Woord. Ze gelooft. Ze wordt gedoopt. En haar huis ook. Dat is bijzonder. Het begint met één open hart. En het wordt een "open huis".

Gastvrij

En dan zegt Lydia: "Als u vindt dat ik echt in de Heer geloof, kom dan in mijn huis." Dat is geen klein aanbod. Dat is: "Kom maar logeren." En ze dringt aan. Misschien zegt Paulus: "Dat hoeft niet..." En Lydia zegt: "Jawel." Ze is een zakenvrouw. Besluitvaardig.

Een kleine glimlach

Stel je voor. Paulus en Silas zitten daar. Ze denken: “Waar gaan we slapen?” En ineens hebben ze een huis. Een tafel. Een maaltijd. God opent niet alleen harten. Soms ook deuren van huizen. Geen aardbeving. Geen ruzie. Geen stenen. Gewoon een gesprek. En een hart dat opengaat. God werkt soms zacht. Zoals een deur die rustig openzwaait. Niet met lawaai. Maar wel echt.

De kern

Het begint bij luisteren. God opent harten. En één open hart kan een hele stad veranderen. **“Heer, open mijn hart.”** En: **“God opent wat wij niet kunnen openen.”**

En natuurlijk:

“Jezus leeft. En dat verandert alles.”

Gespreksvragen

1. Een open hart - Bij Lydia staat: “De Heer opende haar hart.”

- Wat betekent dat?
- Kun jij zelf je hart openen?
- Wat helpt jou om goed te luisteren?

2. Gewoon een gesprek - Paulus hield geen grote toespraak. Hij sprak bij een rivier.

- Moet je altijd op een podium staan om over Jezus te praten?
- Kun je ook in een gewoon gesprek iets delen?
- Met wie kun jij over geloof praten?
- Is een rivier een fijne plek voor een bijbelstudie?

3. Een open huis - Lydia zei: “Kom bij mij thuis.”

- Waarom is gastvrij zijn belangrijk?
- Heb jij wel eens iemand geholpen?
- Hoe voelt het om welkom te zijn?

“God opent harten en huizen.”

4. Kleine momenten - Er was geen groot wonder. Maar wel een groot verschil.

- Moet geloof altijd spectaculair zijn?
- Kan God ook werken in kleine momenten?
- Wat is een klein moment dat voor jou groot werd?

5. Groei begint klein - Het begon met één vrouw.

- Kan één persoon verschil maken?
- Kun jij verschil maken?
- Wat kun jij doen deze week?

Gebedspunten / Dankpunten

- Dank U, Heer, dat U harten opent.
- Dank U voor mensen die luisteren.
- Dank U voor huizen waar geloof mag groeien.

Gebed om een open hart

- Heer, maak ons hart zacht.
- Help ons om niet dicht te zitten.
- Leer ons luisteren naar Uw stem.

Gebed om gastvrijheid

- Help ons om vriendelijk te zijn.
- Help ons om anderen welkom te heten.
- Maak ons huis en ons hart open.

Gebed om kleine trouw

- Heer, help ons om trouw te zijn in kleine dingen.
- Gebruik kleine gesprekken.
- Gebruik kleine stappen.

“Here Jezus, open mijn hart. Gebruik mijn huis. Werk in kleine dingen. Amen.”

Zondag 12 – Zingen in de cel

Paulus jaagt een kwade geest weg

- 16 Op een keer gingen Paulus en zijn vrienden weer naar de plek bij de rivier. Toen kwamen ze een slavin tegen die een kwade geest in zich had. Door die kwade geest kon ze de toekomst voorspellen. Zo verdiende ze veel geld voor haar eigenaars.
- 17 De slavin liep achter Paulus en zijn vrienden aan, en ze schreeuwde de hele tijd: 'Dit zijn dienaren van de allerhoogste God. Ze vertellen hoe je gered kunt worden!'
- 18 Dat deed ze veel dagen achter elkaar. Toen werd Paulus kwaad. Hij draaide zich om en zei tegen de kwade geest: 'Ik zeg je namens Jezus Christus: Ga weg uit die vrouw!' En meteen ging de geest weg.

Paulus en Silas worden meegenomen

- 19 De slavin kon nu geen geld meer verdienen. Toen haar eigenaars dat merkten, grepen ze Paulus en Silas. Ze sleepten hen naar de markt, want daar waren de leiders van de stad.

- 20 En ze zeiden tegen de Romeinse leiders: 'Deze mensen zijn een gevaar voor onze stad. Het zijn Joden.
- 21 Ze willen dat we dingen doen die volgens onze Romeinse regels verboden zijn.'
- 22 Toen werd iedereen kwaad op Paulus en Silas. En de leiders van de stad zeiden: 'Trek hun kleren uit en geef ze stokslagen.'
- 23 Paulus en Silas kregen veel stokslagen, en werden daarna in de gevangenis gezet. De bewaker van de gevangenis kreeg de opdracht om Paulus en Silas extra goed te bewaken.
- 24 Daarom sloot hij hen op in het best bewaakte deel van de gevangenis. En hij liet ook nog hun voeten vastmaken aan een zwaar blok hout.

De deuren van de gevangenis gaan open

- 25 Midden in de nacht waren Paulus en Silas aan het bidden. En ze zongen liederen voor God. De andere gevangenen luisterden ernaar.
- 26 Plotseling was er zo'n zware aardbeving dat de muren van de gevangenis trilden. Meteen gingen alle deuren van de gevangenis open. En ook alle kettingen waarmee de gevangenen vastzaten, gingen los.

De bewaker gaat geloven

- 27 De bewaker van de gevangenis schrok wakker. Hij zag de deuren van de gevangenis openstaan, dus hij dacht dat alle gevangenen gevlucht waren. Daarom pakte hij zijn zwaard om zichzelf te doden.
- 28 Maar Paulus riep: 'Nee, dood jezelf niet! We zijn allemaal nog hier!'
- 29 De bewaker vroeg om een lamp en rende naar binnen. Daar knielde hij bevend voor Paulus en Silas.
- 30 Toen nam hij hen mee naar buiten en vroeg: 'Alstublieft, vertel mij: wat moet ik doen om gered te worden?'
- 31 Paulus en Silas zeiden: 'Als je gelooft in de Heer Jezus, zul je gered worden. Samen met iedereen die in je huis woont.'
- 32 Daarna vertelden ze het goede nieuws over Jezus aan hem en aan iedereen die bij hem hoorde.
- 33-34 Het was nog steeds nacht. De bewaker nam Paulus en Silas mee zijn huis in om hun wonden te verzorgen. En meteen daarna liet hij zich dopen, samen met zijn familie en zijn personeel. Ook liet hij een maaltijd voor Paulus en Silas klaarmaken. Hij was blij dat hij en zijn familie en personeel nu in God geloofden.

Een meisje dat roept

In Filippi gebeurt iets bijzonders. Paulus en Silas lopen door de stad. Dan loopt er een meisje achter hen aan. Ze roept: “Deze mannen zijn dienaren van de allerhoogste God!” Dat klinkt eigenlijk best wel goed. Maar... Ze blijft het roepen. Elke dag. Steeds weer. Stel je voor: Je loopt rustig door de straat. En iemand loopt achter je aan en roept steeds hetzelfde. Dat wordt vermoeiend. Na een paar dagen draait Paulus zich om. Hij zegt tegen de geest in het meisje: “In de naam van Jezus Christus, ga uit haar!” En meteen is ze vrij. Dat is mooi. Maar haar bazen vinden het niet mooi.

Boze bazen

Het meisje bracht als waarzegster geld op. Nu niet meer. Dus haar bazen worden boos. Heel boos. Ze slepen Paulus en Silas naar het plein. Ze beschuldigen hen. Ze zeggen: “Deze mannen zorgen voor onrust!” De menigte wordt boos. De bestuurders ook.

In de gevangenis

Paulus en Silas worden geslagen. En in de gevangenis gegooid. Hun voeten in het blok. Dat zit niet lekker. Geen zacht matras. Geen kussen. Donker. Pijn. En dan... Het is middernacht. Wat zou jij doen? Klagen? Zuchten? Boos zijn? Paulus en Silas... zingen. Ja. Zingen. Lieder voor God. In de gevangenis. Misschien niet helemaal zuiver. Maar wel uit hun hart. En de andere gevangenen luisteren.

Aardbeving

Plotseling... Een aardbeving. De grond schudt. De deuren gaan open. De boeien springen los. Dat is geen kleine trilling. Dat is: alles beweegt. De gevangenvaarder wordt wakker. Hij ziet de deuren open. Hij denkt: “Ze zijn ontsnapt!” En dat betekent voor hem: Groot probleem. Hij wil zichzelf iets aandoen. Maar Paulus roept: “Stop! We zijn hier!” Dat is bijzonder. Ze hadden kunnen weglopen. Maar ze blijven.

Een nieuwe vraag

De cipier trilt. Hij vraagt: “Heren, wat moet ik doen om gered te worden?” Dat is een grote vraag. Paulus antwoordt: “Geloof in de Heer Jezus.” Zo eenvoudig. Zo diep.

Een open huis, midden in de nacht

De cipier neemt hen mee naar huis. Hij wast hun wonden. Zij vertellen over Jezus. Hij gelooft. Zijn hele huis gelooft. Ze worden gedoopt. En dan... Er is blijdschap. Veel blijdschap. Van gevangenis naar feest. In één nacht.

Even nadenken / De kernboodschap

Wat zien we? Zingen in het donker. Een aardbeving. Een open hart. God kan werken in de nacht. Zelfs in een cel. Stel je voor: Je zit in de gevangenis. Je begint te zingen. En ineens gaan alle deuren open. Dat is een zangavond met effect. Maar het grootste wonder? Niet de aardbeving. Maar een hart dat open gaat. Paulus en Silas waren vastgebonden. Maar het Woord van God niet. Zij zaten in de cel. Maar God werkte vrij.

“Zelfs in het donker werkt God.” “Jezus redt.” En natuurlijk: “Jezus leeft. En dat verandert alles.”

Gespreksvragen

1. Zingen in het donker - Paulus en Silas zongen in de gevangenis.

- Zou jij kunnen zingen als je pijn hebt?
- Waarom zouden zij zingen?
- Helpt zingen jou wel eens?

2. De aardbeving - De deuren gingen open.

- Wat was het grootste wonder? De aardbeving? Of het open hart van de cipier?
- Waarom bleven Paulus en Silas in de cel?
- Zou jij zijn weggerend?

3. De vraag van de cipier - De cipier vroeg: “Wat moet ik doen om gered te worden?”

- Wat betekent gered worden?
- Is het antwoord moeilijk?

4. Van cel naar huis - De cipier waste hun wonden.

- Waarom is dat bijzonder?
- Kunnen vijanden vrienden worden?
- Heb jij wel eens iemand vergeven?

5. Blijdschap - Er was veel blijdschap in dat huis.

- Waar komt echte blijdschap vandaan?
- Kan je blij zijn na een moeilijke dag?
- Wat geeft jou vreugde?

Gebedspunten / Dankpunten

- Dank U, Heer, dat U werkt in moeilijke situaties.
- Dank U voor hoop in het donker.
- Dank U dat U mensen redt.

Gebed bij moeite

- Heer, soms voelen wij ons vastzitten.
- Help ons om U te vertrouwen.
- Leer ons zingen, ook als het moeilijk is.

Gebed voor open harten

- Heer, open harten zoals bij de cipier.
- Gebruik ons om anderen te helpen.
- Geef ons moed om te blijven staan.

Gebed om vreugde

- Geef ons echte blijdschap.
- Niet alleen als alles goed gaat.
- Maar ook als het donker is.

“Here Jezus, U bent bij ons in het donker. Geef ons geloof. Geef ons vreugde. Amen.”

Zondag 13 - "Ze zetten de wereld op zijn kop!"

Handelingen 17 Paulus in Tessalonica

- 1 Paulus en zijn vrienden reisden via de steden Amfipolis en Apollonia naar de stad Tessalonica. Daar was een Joodse synagoge.
- 2 Zoals altijd ging Paulus daar op sabbat naartoe. Drie sabbatten lang sprak hij met de Joden over teksten uit de heilige boeken.
- 3 Hij legde de teksten uit. Hij maakte duidelijk dat de messias moest lijden en opstaan uit de dood. En hij zei: 'Die Jezus, over wie ik steeds vertel, dat is de messias.'
- 4 Sommige Joden gingen in Jezus geloven. Zij sloten zich aan bij Paulus en Silas. Ook veel niet-Joden die God vereerden, gingen geloven. En een grote groep belangrijke vrouwen uit de stad.

Onrust in de stad

- 5 Maar de andere Joden werden jaloers. Met de hulp van een paar ruziezoekers zorgden ze ervoor dat het in de hele stad onrustig werd. Ze kwamen naar het huis van Jason, want daar logeerden Paulus en Silas. En ze wilden Paulus en Silas naar het stadsbestuur brengen.
- 6 Toen ze hen niet konden vinden, sleepten ze Jason mee, en nog een paar andere christenen. Ze brachten hen naar de leiders van de stad en ze schreeuwden: 'Er zijn mannen die overal in het Romeinse rijk al problemen veroorzaakt hebben! Nu zijn ze ook naar onze stad gekomen, ze logeren bij Jason. Ze zijn niet gehoorzaam aan de wetten van de keizer. Want ze zeggen dat er een andere koning is: Jezus.'
- 7 De leiders van de stad en alle andere mensen werden ongerust toen ze dat hoorden.
- 8 Jason en de andere christenen werden pas vrijgelaten nadat ze geld betaald hadden.

Een nieuwe stad

Paulus en Silas komen in een nieuwe stad. Die stad heet Thessalonica. Een grote stad. Druk. Belangrijk. Wat doen ze daar? Precies wat ze altijd doen. Ze gaan naar de synagoge. Drie weken achter elkaar legt Paulus uit: De Messias moest lijden. En opstaan uit de dood. En dan zegt hij: Die Messias is Jezus. Hij legt het uit. Hij bewijst het. Hij praat. Hij verklaart. Misschien met handgebaren erbij.

Verskillende reacties

Sommige mensen gaan geloven. Ook veel Grieken. En belangrijke vrouwen. Maar... niet iedereen is blij. Sommige Joden worden jaloers. Daar heb je het weer. Jaloezie kan een stad snel oververhit maken. Ze zoeken een paar ruige mannen op straat. Een soort onruststokers. Ze maken lawaai. Ze roepen. Ze zoeken Paulus en Silas. Maar ze vinden hen niet.

Arme Jason

Dus nemen ze iemand anders mee. Een man die hen had ontvangen. Hij heet Jason. Ze slepen hem naar de bestuurders. En dan zeggen ze iets bijzonders: "Deze mannen die de wereld in verwarring brengen, zijn ook hier gekomen!"

Dat klinkt ernstig. Maar luister goed. Ze zeggen eigenlijk: Deze mensen zetten de wereld op zijn kop.

Op zijn kop?

Wat bedoelen ze? Dat mensen anders gaan denken. Dat afgoden minder belangrijk worden. Dat Jezus Koning is. Dat kan onrust geven. Als je gewend bent aan iets anders. Ze zeggen: “Ze zeggen dat er een andere koning is. Jezus!” Dat is spannend. In een Romeinse stad zeg je niet zomaar dat er een andere koning is. Dat kan problemen geven. De bestuurders worden onrustig. Jason moet een soort borg betalen. Een garantie. En dan mag hij gaan. Dat is geen fijne dag voor Jason. Je nodigt mensen uit. En ineens heb je een rekening.

Nachtelijk vertrek

Paulus en Silas vertrekken 's nachts. Dat gebeurt vaker. Ze gaan door. Weer een stad. Weer een reactie. Blijdschap én boosheid. Wat betekent dat? Dat het evangelie kracht heeft. Het verandert mensen. En als mensen veranderen... verandert de wereld. Misschien niet met lawaai. Maar van binnenuit. Stel je voor: Je hoort dat iemand zegt: “Die mensen zetten de wereld op zijn kop! En jij denkt: “Wij? We wilden alleen over Jezus praten.” Maar blijkbaar doet dat meer dan je denkt.

De kern

Het evangelie is geen klein idee. Het is groot. Het zegt: Jezus is Koning. Niet geld. Niet macht. Niet angst. En dat kan de wereld op zijn kop zetten. **“Jezus is Koning.” “God verandert harten.” “Jezus leeft. En dat verandert alles.”**

Gespreksvragen - Paulus legde drie weken lang uit dat Jezus de Messias is.

- Waarom is uitleg geven belangrijk?
- Vind jij het fijn als iemand rustig iets uitlegt?
- Heb jij wel eens iets pas na een tijdje begrepen?

2. Twee reacties - In Thessalonica geloofden sommige mensen. Andere mensen werden boos.

- Waarom reageren mensen verschillend?
- Heb jij wel eens meegemaakt dat iemand het niet met je eens was?
- Hoe ga je daarmee om?

3. “Ze zetten de wereld op zijn kop!” - Dat zeiden de tegenstanders.

- Wat bedoelden ze daarmee?
- Is het evangelie sterk?
- Kan Jezus jouw wereld veranderen?

(Met een glimlach:) Heb jij ooit iemand “op zijn kop” gezet door iets goeds te doen?

4. Jezus is Koning - Ze zeiden: “Er is een andere koning: Jezus.”

- Wat betekent het dat Jezus Koning is?
- Is Hij een zachte Koning of een harde?
- Hoe kun jij laten zien dat Hij jouw Koning is?

5. Jason helpt Jason ontving Paulus en Silas in zijn huis.

- Is het moedig om mensen te helpen? (denk aan onderduikers)
- Heb jij wel eens iemand geholpen terwijl dat lastig was?
- Wat kost het soms om goed te doen?

Gebedspunten

Dankpunten

- Dank U, Heer Jezus, dat U Koning bent.
- Dank U dat Uw boodschap kracht heeft.
- Dank U dat U harten verandert.

Gebed om moed

- Heer, help ons om niet bang te zijn.
- Geef ons moed om over U te praten.
- Help ons vriendelijk te blijven als mensen boos worden.

Gebed bij tegenstand

- Heer, als mensen ons niet begrijpen, geef ons rust.
- Help ons om niet boos terug te doen.
- Bescherm Uw gemeente.

Gebed om verandering

- Heer, verander onze wereld.
- Begin bij ons hart.
- Maak ons meer zoals Jezus.

“Here Jezus, U bent Koning. Verander mijn hart. Gebruik mij. Amen.”

Zondag 14 – De onbekende God

Paulus in Athene

- 16 Toen Paulus in Athene op Silas en Timoteüs wachtte, zag hij dat de stad vol stond met beelden van afgoden. Dat maakte hem erg kwaad.
- 17 In de synagoge sprak Paulus met Joden en andere mensen die God vereerden. En ook op de markt sprak hij elke dag met allerlei mensen.
- 18 Daar had hij ook discussies met verschillende filosofen. Sommigen van hen zeiden: 'Wat heeft die man een praatjes! Wat wil hij nou eigenlijk zeggen?' Anderen zeiden: 'Hij zal wel een boodschapper zijn van onbekende goden.' Dat zeiden ze omdat Paulus vertelde over Jezus en zijn opstanding.

- 19 Toen namen ze Paulus mee naar het plein waar de bestuurders van de stad vergaderden. Daar zeiden ze: 'We willen graag weten welke nieuwe dingen u de mensen leert.
- 20 Want de dingen die u zegt, vinden we nogal vreemd klinken. Kunt u ons uitleggen wat het allemaal betekent?'
- 21 De inwoners van Athene en ook alle vreemdelingen in de stad doen namelijk niets liever dan de hele dag nieuwe ideeën bespreken.

Paulus begint aan een toespraak

- 22 Toen ging Paulus midden op het plein staan en hij zei: 'Inwoners van Athene, ik zie aan alles dat jullie het vereren van de goden heel belangrijk vinden.
- 23 Toen ik in jullie stad rondliep, zag ik hoeveel goden jullie vereren. Ik zag zelfs een altaar waarop stond: 'Voor de onbekende god.' Jullie vereren dus een god die jullie niet eens kennen. Precies daarover kom ik jullie vertellen.

Paulus vertelt over God

- 24 Ik kom jullie vertellen over de God die de wereld gemaakt heeft en alles wat er leeft. Hij is de Heer van hemel en aarde. Die God woont niet in tempels die door mensen gebouwd zijn.
- 25 Mensen hoeven ook niet voor hem te zorgen. Hij heeft niets van hen nodig, want hij geeft het leven aan alle mensen. Hij laat hen ademen en hij zorgt voor alles.
- 26 God heeft uit één mens alle volken gemaakt. En hij gaf de mensen de hele aarde om op te leven. Hij bepaalde waar ze moesten gaan wonen, en voor hoelang.
- 27 Zo zorgt hij ervoor dat de mensen hem zoeken. Ze proberen hem te vinden, ook al is dat moeilijk. Toch is hij niet ver bij ons vandaan.
- 28 Want God laat ons leven, bewegen en bestaan. Eén van jullie Griekse dichters heeft gezegd: 'God heeft ons gemaakt. Wij lijken op hem.'
- 29 Ja, wij lijken op God. Maar we kunnen geen beeld maken dat echt op God lijkt. Zelfs niet als we goud voor dat beeld gebruiken, of zilver of steen. Want het blijft gewoon een beeld dat door mensen bedacht en gemaakt is.'

De meeste mensen geloven Paulus niet

- 30 Paulus eindigde zijn toespraak met deze woorden: 'Lange tijd leefden de mensen zonder God te kennen. God heeft hen daar niet voor gestraft. Maar nu wil God dat alle mensen gaan doen wat hij wil. Iedereen moet

een nieuw leven beginnen. 31Want de dag komt dat God zal rechtspreken over de wereld. God heeft die dag zelf bepaald. En hij heeft een man uitgekozen om namens hem recht te spreken. Iedereen kan weten dat dit echt gaat gebeuren. Want God heeft die man uit de dood laten opstaan.'

32 Toen Paulus over de opstanding uit de dood begon te vertellen, gingen sommige mensen lachen. Maar anderen zeiden: 'Daar mag u ons een andere keer meer over vertellen.'

33 Toen ging Paulus weg van het plein.

34 Een paar mensen sloten zich aan bij Paulus en gingen in Jezus geloven. Er was een bestuurder van de stad bij, die Dionysius heette, en een vrouw die Damaris heette, en er waren nog een paar anderen.

Alleen in de stad

Paulus is in Athene. Hij wacht op Silas en Timotheüs. Athene is indrukwekkend. Grote gebouwen. Mooie tempels. Overal beelden. Overal. Beelden op pleinen. Beelden in straten. Beelden bij huizen. Je kunt bijna niet lopen zonder tegen een god aan te botsen. Paulus kijkt rond. En hij wordt diep geraakt. Niet boos. Niet spottend. Maar verdrietig. Zoveel godsbeelden. Maar ze kennen de echte God niet.

Op de markt

Paulus praat met mensen. In de synagoge. Op de markt. Iedere dag. Hij praat met wie maar wil luisteren. Filosofen komen erbij. Dat zijn mensen die graag nadenken. Sommigen zeggen: "Wat wil deze praatjesmaker eigenlijk?" Dat is niet echt een compliment. Maar Paulus gaat door. Ze nemen hem mee naar de Areopagus. Dat is een plek waar mensen discussiëren. Een soort openlucht-debat. Iedereen luistert graag naar iets nieuws. Misschien zitten ze daar met de armen over elkaar. "Nou, Paulus. Vertel eens."

Een slimme start

Paulus begint niet met: "Jullie doen alles verkeerd!" Nee. Hij zegt: "Ik zie dat jullie heel godsdienstig zijn." Dat is vriendelijk. Dan zegt hij iets bijzonders. "Ik zag een altaar met het opschrift: 'Aan een onbekende god.'" Dat hadden ze dus ook. Voor het geval ze een god vergeten waren. Dat is eigenlijk best voorzichtig. Hij zegt: "Wat jullie vereren zonder het te kennen, dat verkondig ik

jullie.” Met andere woorden: Jullie hebben al een bordje staan. Ik mag het invullen.

Wie is God?

Paulus legt uit: God heeft de wereld gemaakt. Hij woont niet in tempels van steen. Hij heeft geen beelden nodig. Hij geeft leven. Hij geeft adem. Hij is niet ver weg. Hij is dichtbij. Dat is anders dan wat ze gewend zijn. Paulus zegt: God roept mensen om zich te bekeren. Want Hij heeft een dag vastgesteld waarop Hij zal rechtspreken. Door een Man, Jezus genaamd. En dan zegt Paulus: God heeft deze Jezus uit de dood opgewekt. De opstanding uit de dood.

Twee reacties

Als ze “opstanding” horen... Sommigen lachen. “Dat kan toch niet.” Anderen zeggen: “Daar willen we meer over horen.” En sommigen geloven. Niet iedereen. Maar wel een paar. Ook een man met een moeilijke naam (Dionysius). En een vrouw, die Damaris heette. Stel je voor: Je staat tussen allemaal slimme denkers. Iedereen heeft een mening. En jij zegt: “Er is één God. En Hij heeft een Jezus opgewekt uit de dood.” Dat is geen kleine uitspraak. Maar Paulus blijft rustig als Hij dat vertelt.

De kern

Athene had veel goden. Maar ze misten de echte. God is niet onbekend. Hij wil gekend worden. Hij is dichtbij. En Jezus leeft. **“God is dichtbij.” “Jezus leeft.”** En **“Dat verandert alles.”**

Gespreksvragen

1. Veel goden - In Athene stonden overal beelden.

- Waarom maakten mensen zoveel beelden?
- Kun je iets maken dat echt God is?
- Wat maken mensen vandaag “heel belangrijk”?

(Met een glimlach:) Heb jij thuis ook iets dat je misschien té belangrijk vindt?

2. De onbekende God - Er stond een altaar met: "Aan een onbekende god."

- Wat betekent "onbekend"?
- Kun je God leren kennen?
- Hoe leren wij God kennen?

"God wil gekend worden."

3. God is dichtbij - Paulus zei dat God niet ver weg is.

- Voel jij dat God dichtbij is?
- Wanneer voel je dat het meest?
- Kun je God ook dichtbij weten als je Hem niet voelt?

"God is dichtbij."

4. Twee reacties - Sommigen lachten. Anderen wilden meer horen.

- Waarom lachen mensen soms om geloof?
- Wat doe je als iemand lacht om jouw geloof?
- Wil jij meer horen over Jezus?

5. Jezus leeft - Paulus sprak over de opstanding.

- Waarom is de opstanding belangrijk?
- Wat betekent het dat Jezus leeft?
- Verandert dat jouw leven?

"Jezus leeft."

Gebedspunten / Dankpunten

- Dank U, Heer, dat U niet onbekend wilt blijven.
- Dank U dat U dichtbij bent.
- Dank U dat Jezus leeft.

Gebed om openheid

- Heer, help ons om U beter te leren kennen.
- Open ons verstand.
- Open ons hart.

Gebed bij twijfel

- Heer, soms begrijpen wij niet alles.
- Help ons vertrouwen.
- Geef ons geloof.

Gebed om moed

- Help ons om over U te praten.
- Ook als mensen lachen.
- Geef ons rust en liefde, zoals bij Paulus.

“Here God, U bent niet ver weg. Help mij U te kennen. Dank U dat Jezus leeft. Amen.”

Zondag 15 – Paulus in Corinthe

Paulus gaat naar Korinte

- 1 Daarna ging Paulus weg uit Athene, en hij reisde naar Korinte.
- 2 In die stad ontmoette hij Aquila en zijn vrouw Priscilla. Aquila was een Jood. Hij kwam uit de provincie Pontus en was later naar Rome verhuisd. Maar keizer Claudius had bepaald dat alle Joden weg moesten uit Rome. Daarom woonden Aquila en zijn vrouw nu in Korinte.
- 3 Aquila en Priscilla hadden hetzelfde beroep als Paulus: ze maakten tenten. Daarom ging Paulus bij hen wonen en werken. De Joden in Korinte luisteren niet
- 4 Elke sabbat sprak Paulus in de synagoge. Hij probeerde Joden en niet-Joden te overtuigen van zijn boodschap.

- 5 Toen Silas en Timoteüs uit Macedonië naar Korinte kwamen, stopte Paulus met het maken van tenten. Hij gebruikte nu al zijn tijd om het goede nieuws aan de Joden te vertellen. Hij vertelde hun dat Jezus de messias is.
- 6 Maar de Joden wilden niet luisteren, en ze begonnen slechte dingen te zeggen over Jezus. Toen sloeg Paulus het stof van zijn kleren. Zo liet hij zien dat die mensen een verkeerde keus gemaakt hadden. En hij zei: 'Het is jullie eigen schuld als jullie niet gered worden. Ik ben er niet verantwoordelijk voor. Vanaf nu zal ik het goede nieuws aan de niet-Joden gaan vertellen.'
- 7 Toen ging Paulus weg uit de synagoge. Hij ging naar Titius Justus, die in het huis naast de synagoge woonde. Titius Justus was een Griek die God vereerde. In Korinte gaan veel mensen geloven
- 8 De leider van de synagoge heette Crispus. Hij ging in de Heer geloven, samen met zijn hele familie en al zijn personeel. Ook veel Grieken in Korinte gingen geloven toen ze het goede nieuws hoorden. En ze lieten zich dopen.
- 9 Op een nacht kreeg Paulus een droom. De Heer zei tegen hem: 'Je moet niet bang zijn. Houd niet op het goede nieuws te vertellen, maar ga door!
- 10 Ik ben bij je, en niemand zal je kwaad doen. Want veel mensen in deze stad horen bij mij.'
- 11 Paulus bleef anderhalf jaar in Korinte. Daar gaf hij de mensen uitleg over het goede nieuws.

Een aanklacht tegen Paulus

- 12 Toen de Romein Gallio de provincie Achaje bestuurde, kwamen de Joden in Korinte in actie tegen Paulus. Ze brachten hem naar Gallio
- 13 en zeiden: 'Deze man haalt mensen over om God te vereren op een manier die volgens de wet verboden is.'
- 14 Paulus wilde hierop reageren. Maar voordat hij iets kon zeggen, zei Gallio tegen de Joden: 'Ik zou jullie aanklacht natuurlijk onderzoeken als het om een misdaad ging.
- 15 Maar jullie hebben ruzie over jullie geloof en over een persoon, en over jullie eigen wet. Dat moeten jullie zelf maar uitzoeken. Over die dingen doe ik geen uitspraak.'
- 16 Daarna jaagde Gallio de Joden weg.
- 17 Eén van hen werd gegrepen door de mensen die stonden te kijken. Het was Sostenes, een leider van de synagoge. Hij werd mishandeld. Gallio zag het gebeuren, maar hij bemoeide zich er niet mee.

Paulus gaat terug naar Antiochië

- 18 Paulus bleef nog een hele tijd bij de christenen in Korinte. Daarna nam hij afscheid. In de havenstad Kenchreeën liet hij zijn hoofd kaalscheren. Dat deed hij omdat hij een belofte gedaan had aan God. Daarna ging hij met een schip naar Syrië, samen met Priscilla en Aquila.
- 19 Toen ze aankwamen in Efeze, nam Paulus afscheid van hen. Zelf ging hij naar de synagoge om met de Joden te spreken.
- 20 Die vroegen hem om langer te blijven, maar dat wilde Paulus niet.
- 21 Hij nam afscheid en zei: 'Als God het wil, kom ik weer bij jullie terug.'
- Daarna ging Paulus met een schip van Efeze
- 22 naar Caesarea. En van Caesarea ging hij weer terug naar Antiochië. Hij reisde via Jeruzalem, want hij wilde de christenen daar bezoeken.

Een nieuwe stad

Paulus komt in Korinthe. Een grote stad. Druk. Handel. Haven. Veel mensen. Veel ideeën. En Paulus is... alleen.

Tentmaker

Daar ontmoet hij een echtpaar: Aquila en Priscilla. Ze maken tenten. Paulus ook. Dus overdag: Naald. Draad. Leer. Touwen. 's Avonds: Over Jezus vertellen. Dat is bijzonder. De grote apostel... gewoon aan het werk. Geen gouden bureau. Gewoon handenarbeid. Elke sabbat spreekt Paulus in de synagoge. Hij legt uit dat Jezus de Messias is. Sommigen geloven. Sommigen worden boos. Dat patroon kennen we inmiddels.

Paulus is moe

Op een moment wordt de tegenstand groot. Mensen spreken kwaad over Jezus. Paulus schudt zijn kleren uit. Hij zegt: "Dan ga ik naar de niet-Joden." Dat is duidelijk. Maar misschien is hij ook gewoon moe. Steeds uitleggen. Steeds weerstand. En dan... 's Nachts spreekt de Heer tot Paulus in een visioen. Hij zegt: "Wees niet bang. Blijf spreken. Ik ben met je. Niemand zal je kwaad doen." Dat zijn sterke woorden. Soms heeft zelfs Paulus bemoediging nodig. Dat is troostend.

Blijven en de rechtzaak

En Paulus blijft. Geen korte stop. Hij blijft anderhalf jaar in Korinthe. Dat is lang. Daar groeit een gemeente. Niet in één dag. Maar stap voor stap. Toch komt er weer tegenstand. Ze brengen Paulus voor de rechter. De bestuurder heet Gallio. De aanklagers zeggen: "Hij leert dingen die niet mogen!" Gallio luistert. En zegt eigenlijk: "Dit is jullie eigen discussie." Hij wil er niets mee te maken hebben. Zaak gesloten. Dat is onverwacht. Stel je voor: Je staat voor de rechter. En hij zegt: "Dit is niet mijn probleem." Dat is een snelle rechtszaak. God had gezegd: Niemand zal je kwaad doen. En dat gebeurt dus ook niet.

Verder en terug

Na een tijd vertrekt Paulus. Hij reist via verschillende plaatsen. En komt uiteindelijk weer terug in Antiochië. Waar het allemaal begon. De tweede zendingsreis is klaar. Wat een tocht.

Even terugkijken: wat hebben we allemaal gezien?

- Ruzie tussen vrienden.
- Een jonge leerling die meegaat.
- Gesloten deuren.
- Een man in de nacht.
- Een open hart bij Lydia.
- Zingen in de gevangenis.
- Een stad die "op zijn kop" stond.
- Slimme denkers in Athene.
- En een bemoediging in Korinthe.
- En overal: God gaat door.

De kern

Zelfs Paulus had momenten van twijfel. En toch zegt God: "Wees niet bang." Dat zegt Hij ook tegen ons. Misschien niet met een aardbeving. Maar zacht in je hart. **"Ik hoef niet bang te zijn." "God is met mij." "Jezus leeft. En dat verandert alles."**

Gespreksvragen

1. Gewoon werken - In Korinthe werkte Paulus als tentmaker, samen met Aquila en Priscilla.

- Vind jij het mooi dat Paulus gewoon werkte?
- Kun je God ook dienen in je gewone werk?
- Wat doe jij in het dagelijks leven dat belangrijk is?

“God gebruikt gewone dagen.”

2. Wees niet bang - God zei tegen Paulus: “Wees niet bang.”

- Ben jij wel eens bang?
- Waarvoor?
- Wat helpt jou als je bang bent?

“God is met mij.”

3. Blijf spreken - God zei: “Blijf spreken.”

- Is het soms moeilijk om over Jezus te praten?
- Waarom is het goed om te blijven vertellen?
- Wat kun jij eenvoudig delen over je geloof?

4. Tegenstand - Paulus werd voor de rechter gebracht.

- Hoe zou jij je voelen als je voor een rechter stond?
- Wat deed God voor Paulus?
- Vertrouw jij dat God voor je zorgt?

5. Volhouden - Paulus bleef anderhalf jaar in Korinthe.

- Is volhouden makkelijk?
- Waarom is trouw belangrijk?
- Waar moet jij in volhouden?

“Ik hoef niet bang te zijn.”

Gebedspunten / Dankpunten

- Dank U, Heer, dat U met ons bent.
- Dank U dat U moed geeft.
- Dank U dat Uw werk doorgaat.

Gebed bij angst

- Heer, soms zijn wij bang.
- Help ons om op U te vertrouwen.
- Geef ons rust in ons hart.

Gebed om trouw

- Help ons om niet snel op te geven.
- Geef ons kracht om vol te houden.
- Leer ons trouw te zijn in kleine dingen.

Gebed voor de gemeente

- Zegen onze gemeente.
- Geef ons moed om te blijven spreken.
- Bouw Uw kerk.

“Here Jezus, wij hoeven niet bang te zijn. U bent met ons. Help ons om trouw te blijven. Amen.”

Samenvatting van de tweede zendingsreis van Paulus– “God gaat door”

Het begon met een meningsverschil. Het begon niet met een wonder. Het begon met een discussie. Paulus en Barnabas waren het niet eens. Over Markus.

Scherpe woorden. Twee sterke mannen. Geen van beiden zei: “Nou vooruit dan.” En toch... God ging door. Twee teams in plaats van één. God raakt niet in paniek. Een jonge leerling. In Lystra komt een jonge man mee: Timotheüs. Nog jong. Maar bereid. God gebruikt jonge mensen. En oudere. En gewone.

Gesloten deuren. Ze willen ergens heen. Deur dicht. Nog een keer proberen. Weer dicht. Dat is frustrerend. Maar in de nacht klinkt een roep: “Kom over en help ons!” En ineens is het duidelijk. God sluit deuren. Maar Hij opent ook deuren.

Een open hart. In Filippi zit een vrouw bij een rivier. Lydia. De Heer opent haar hart. Geen aardbeving. Geen lawaai. Gewoon een hart dat opengaat. En een huis dat opengaat. God werkt soms zacht.

Zingen in de nacht. Dan een gevangenis. Boze bazen. Geslagen ruggen. Middernacht. En wat doen Paulus en Silas? Ze zingen. Niet omdat het leuk is. Maar omdat God groot is. En dan schudt de aarde. De deuren gaan open. Maar het grootste wonder? Een cipier die vraagt: “Wat moet ik doen om gered te worden?”

De wereld op zijn kop. In Thessalonica zeggen mensen: “Ze zetten de wereld op zijn kop!” Dat klinkt als een klacht. Maar het is bijna een compliment. Want als Jezus Koning is... dan verandert alles.

Slimme denkers. In Athene staan overal beelden. Een altaar voor een onbekende god. Paulus zegt: Die God ken ik. Hij is niet ver weg. Hij leeft. Sommigen lachen. Sommigen luisteren. Sommigen geloven. Dat zie je altijd.

Wees niet bang. In Korinthe is Paulus moe. Weer tegenstand. Weer uitleggen. En dan zegt God: “Wees niet bang. Ik ben met je.” Dat is misschien wel het mooiste zinnetje van de reis.

Wat hebben we gezien? We hebben gezien: Ruzie. Nieuwe vriendschappen. Gesloten deuren. Open harten. Gevangenissen. Lieder. Aardbevingen. Rechtszaken. En lange reizen. Maar boven alles: God gaat door. Niet omdat mensen perfect zijn. Maar omdat Jezus leeft.

De kern van de reis. God gebruikt gewone mensen. God opent wat wij niet kunnen openen. God werkt in het donker. God verandert steden. God zegt: wees niet bang. **“God gaat door.” En “Jezus leeft. En dat verandert alles.”**

Derde zendingsreis van Paulus

Hoofdstuk 16 - “Alleen de helft weten”

Paulus gaat weer op reis

23 Toen Paulus een tijd in Antiochië geweest was, ging hij weer verder. Hij reisde door Galatië en Frygië om alle christenen daar moed in te spreken.

Apollos komt naar Efeze

24 Intussen kwam er een Jood naar de stad Efeze. Hij heette Apollos en hij kwam uit Alexandrië. Hij had veel gestudeerd en kende de heilige boeken goed.

- 25 Ook had hij veel geleerd over het christelijke geloof. Apollos sprak heel graag over Jezus. En de dingen die hij vertelde, klopten allemaal. Maar over de doop wist hij weinig. Hij kende alleen de manier waarop Johannes de Doper mensen gedoopt had.
- 26 In Efeze ging Apollos naar de synagoge om de Joden te vertellen over Jezus. Hij sprak zonder angst. Toen Priscilla en Aquila hem hoorden spreken, namen ze hem mee naar huis. Daar legden ze hem het christelijke geloof nog beter uit.
- 27 Apollos wilde verder reizen naar de provincie Achaje. De christenen in Efeze vonden dat een goed plan. Daarom schreven ze een brief aan de christenen in Achaje. In die brief vroegen ze hun om Apollos vriendelijk te ontvangen. Apollos ging naar Achaje, en God zorgde ervoor dat Apollos een grote steun was voor de gelovigen daar.
- 28 Want Apollos won alle discussies die hij met de Joden had. Hij gebruikte de heilige boeken om te bewijzen dat Jezus de messias is. Dat gebeurde waar iedereen bij was.

Een nieuwe ronde

Paulus is weer op reis. Hij bezoekt gemeenten. Hij bemoedigt mensen. Hij gaat verder. Maar ondertussen gebeurt er iets bijzonders in een andere stad: Efeze. Daar komt een man aan. Hij heet Apollos. Hij komt uit Alexandrië. Hij kan goed praten. Heel goed. Hij kent de Bijbel. Hij spreekt krachtig. Hij is enthousiast. Als Apollos spreekt, vallen mensen niet in slaap. Dat is knap. Maar... Er is één probleem. Apollos weet niet alles. Hij kent alleen de doop van Johannes. Hij weet dat mensen zich moeten bekeren. Hij weet dat ze anders moeten leven. Maar... Hij weet nog niet goed wat er allemaal is gebeurd met Jezus. Hij kent maar de helft van het verhaal.

Stel je voor: iemand vertelt over een film. En hij stopt halverwege. "En toen werd het spannend... maar daar weet ik niks meer van." Dan denk je: Maar hoe loopt het af?! Zo is het een beetje met Apollos.

Twee wijze mensen

In Efeze wonen ook Priscilla en Aquila. Zij horen Apollos spreken. Ze denken niet: Wat dom van hem. Ze denken: Hij is enthousiast. Maar hij mist iets. Dus wat doen ze? Ze nemen hem apart. Niet op het podium. Niet voor iedereen zichtbaar. En ze leggen hem alles beter uit. Dat vraagt iets van Apollos. Hij moet luisteren. Dat is soms moeilijk als je zelf goed kunt praten. Misschien dacht hij

eerst: Maar ik doe het toch goed? Toch luistert hij. Hij leert bij. Dat is sterk. Als hij het hele verhaal kent... Gaat hij verder. Nog krachtiger. Nu kan hij uitleggen dat Jezus echt de Messias is. Niet alleen: kom tot inkeer. Maar ook: Jezus is gestorven. Jezus is opgestaan. Jezus leeft. Nu klopt het hele verhaal.

Stel je voor: Apollos komt thuis. Hij zegt: "Ik dacht dat ik alles wist." En Priscilla glimlacht. "Er was nog een hoofdstuk." Dat had je niet gelezen. Zoiets kan ons ook gebeuren.

Wat leren we?

Je kunt enthousiast zijn en toch nog iets missen. Je kunt veel weten en toch nog leren. Dat is niet erg. Dat is mooi. Want geloof groeit. God gebruikt mensen. En God laat mensen groeien. Ook sprekers. Ook muzikanten en technici, ook koffiezettersleiders, rijders, bestuurders, Kortom Ook ons. **"Ik mag blijven leren."** En: **"God maakt mijn verhaal compleet."**

Gespreksvragen

1. **Enthousiast, maar nog niet alles weten** - Apollos kon goed praten. Maar hij wist nog niet alles.

- Is het erg als je nog niet alles weet?
- Kun je enthousiast zijn en toch nog leren?
- Heb jij wel eens gedacht: "O, dat wist ik nog niet!"?

"Ik mag blijven leren."

2. **Luisteren is moeilijk** - Priscilla en Aquila legden Apollos alles beter uit.

- Vind jij het makkelijk om naar uitleg te luisteren?
- Of praat je liever zelf?
- Waarom is luisteren belangrijk?
- Wie praat bij jou thuis het meest?

3. **Samen groeien** - Priscilla en Aquila hielpen Apollos.

- Kun jij iemand helpen om meer te leren over Jezus?
- Heeft iemand jou wel eens geholpen?
- Hoe voelde dat?

"Samen groeien we."

4. Het hele verhaal - Apollos kende maar een deel van het verhaal.

- Wat is het belangrijkste deel van het verhaal van Jezus?
- Waarom is de opstanding zo belangrijk?
- Wat verandert er als Jezus leeft?

“Jezus leeft.”

5. Trots of leergierig? - Apollos had kunnen zeggen: “Ik weet genoeg.” Maar hij deed dat niet.

- Is het moeilijk om toe te geven dat je iets niet weet?
- Wat helpt om leergierig te blijven?
- Hoe kun je nederig zijn?

Gebedspunten / Dankpunten

- Dank U, Heer, dat wij mogen leren.
- Dank U voor mensen die ons helpen groeien.
- Dank U dat Jezus leeft.

Gebed om een open houding

- Heer, maak ons leerbaar.
- Help ons om te luisteren.
- Bewaar ons voor trots.

Gebed om groei

- Laat ons geloof groeien.
- Vul aan wat wij nog missen.
- Maak ons verhaal compleet.

Gebed voor helpers

- Zegen mensen die anderen helpen.
- Geef ons wijsheid om elkaar te onderwijzen.
- Maak ons vriendelijk in ons spreken.

“Here Jezus, leer mij. Help mij luisteren. Laat mij groeien. Amen.”

Hoofdstuk 17 – “Meer dan alleen weten”

De doop en de heilige Geest

- 1 Terwijl Apollos in Korinte was, kwam Paulus na een lange reis aan in Efeze. In Efeze ontmoette Paulus een groep gelovigen.
- 2 Hij vroeg hun: 'Is de heilige Geest in jullie gekomen toen jullie gingen geloven?' Ze zeiden: 'Nee, wij weten niet eens dat er een heilige Geest bestaat.'
- 3 Toen vroeg Paulus: 'Maar op welke manier zijn jullie dan gedoopt?' Ze antwoordden: 'Op de manier van Johannes de Doper.'
- 4 Daarna zei Paulus: 'Johannes doopte de mensen om te laten zien dat ze een nieuw leven begonnen. Maar Johannes zei ook: 'Geloof in de man die na mij komt.' En dat is Jezus.'

- 5 Toen de gelovigen dat hoorden, lieten ze zich dopen in de naam van de Heer Jezus.
- 6 Daarna legde Paulus zijn handen op hun hoofd, en zo kregen ze de heilige Geest. Die zorgde ervoor dat ze in verschillende talen gingen spreken. In al die talen vertelden ze over de plannen van God.
- 7 De groep bestond uit ongeveer twaalf gelovigen. Paulus gaat weg uit de synagoge
- 8 In Efeze ging Paulus steeds naar de synagoge. Hij sprak daar zonder angst. Drie maanden lang vertelde hij de Joden over Gods nieuwe wereld en probeerde hij hen te overtuigen.
- 9 Maar een aantal Joden verzette zich tegen de boodschap van Paulus. Zij begonnen slechte dingen te vertellen over het christelijke geloof, en iedereen kon dat horen. Daarom ging Paulus daar weg. Hij nam de andere christenen mee. Voortaan sprak Paulus elke dag in de school van Tyrannus.
- 10 Dat deed hij twee jaar lang. En alle Joden en niet-Joden in de provincie Asia hoorden het goede nieuws over Jezus.

Terug in Efeze

Paulus komt weer in Efeze. Daar ontmoet hij een groep van twaalf mannen. Ze noemen zichzelf leerlingen. Dat klinkt goed. Maar Paulus stelt een vraag. Hij vraagt: "Hebben jullie de Heilige Geest ontvangen toen jullie gingen geloven?" De mannen kijken hem aan. "Wij hebben niet eens gehoord dat er een Heilige Geest is." Dat is bijzonder. Het is alsof iemand zegt: "Heb jij wifi?" En de ander zegt: "Wat is wifi?"

Wat weten ze dan?

Paulus vraagt: "Waar zijn jullie dan in gedoopt?" Ze zeggen: "In de doop van Johannes." Dat is niet verkeerd. Maar het is niet het hele verhaal. Het is alsof je alleen het begin kent. En niet het einde. Paulus vertelt: Johannes wees vooruit. Hij zei dat er iemand zou komen. En die iemand is Jezus. Jezus is gekomen. Hij is gestorven. Hij is opgestaan. En Hij leeft. Dat hadden ze nog niet helemaal begrepen.

Een nieuw begin

Ze worden gedoopt in de naam van de Heer Jezus. Paulus legt hun de handen op. En de Heilige Geest komt op hen. Er gebeurt iets bijzonders. Ze spreken in andere talen. Ze profeteren. God werkt zichtbaar.

Meer dan informatie

Deze mannen wisten iets. Maar ze misten kracht. Ze misten de Heilige Geest. Geloof is niet alleen weten. Het is leven. Het is kracht. Het is verbinding. Stel je voor: Je denkt dat je alles hebt. En dan ontdek je: Er is nog veel meer. Zoals iemand die denkt dat hij een zaklamp heeft... maar het blijkt een hele bouwlamp te zijn. Dat is een verschil.

Twee jaar onderwijs

Paulus blijft in Efeze. Twee jaar lang. Elke dag onderwijs. Niet één snelle les. Maar groeien. Langzaam. Stevig. En het resultaat? Heel de provincie hoort het Woord. Dat is groot.

Wat leren wij?

Je kunt iets weten over Jezus. Maar God wil meer. Hij wil je hart. Hij wil je leven. Hij wil je vullen met Zijn Geest. Het geloof is geen half verhaal. Het is vol. Jezus leeft. En de Heilige Geest werkt. **“Ik wil meer van Jezus.”** En: **“God geeft kracht.”**

Gespreksvragen

1. Iets weten... of echt geloven? - De mannen in Efeze wisten iets. Maar nog niet alles.

- Kun je iets weten over Jezus... maar Hem nog niet echt kennen?
- Wat is het verschil tussen weten en vertrouwen?
- Ken jij Jezus alleen met je hoofd? Of ook met je hart?

2. De Heilige Geest - Paulus vroeg: “Hebben jullie de Heilige Geest ontvangen?”

- Wat doet de Heilige Geest?
- Geeft Hij kracht? Troost? Moed?
- Heb jij wel eens gemerkt dat God je hielp?

- Heb jij wel eens gedacht dat je alles wist... en toen bleek er nóg meer te zijn?

3. Groei kost tijd

Paulus bleef twee jaar in Efeze.

- Groei je in één dag?
- Of kost groeien tijd?
- Waarom heeft groei tijd nodig?
- Wat helpt jou om te groeien in geloof?

“Geloof groeit.”

4. Vol verhaal - De mannen kenden maar een deel van het verhaal.

- Wat is het belangrijkste deel van het verhaal van Jezus?
- Waarom is het belangrijk dat Jezus leeft?
- Wat verandert dat in jouw leven?

“Jezus leeft.”

5. Openstaan - De mannen stonden open om bij te leren.

- Sta jij open om te leren?
- Vind je het moeilijk om toe te geven dat je iets niet wist?
- Hoe kun je een open hart houden?

Gebedspunten / Dankpunten

- Dank U, Heer, dat U meer geeft dan alleen informatie.
- Dank U voor Uw Heilige Geest.
- Dank U dat wij mogen groeien.

Gebed om openheid

- Heer, open ons hart.
- Leer ons meer over U.
- Maak ons leerbaar.

Gebed om kracht

- Geef ons kracht door Uw Geest.
- Help ons om te leven wat wij geloven.
- Maak ons moedig.

Gebed om groei

- Laat ons geloof sterker worden.
- Help ons om niet stil te blijven staan.
- Trek ons dichterbij U toe.

“Here Jezus, ik wil meer van U. Vul mij met Uw Geest. Laat mij groeien. Amen.”

Hoofdstuk 18 – “Dit liep anders dan gedacht...”

Paulus doet grote wonderen

- 11 God zorgde ervoor dat Paulus grote wonderen kon doen.
- 12 Paulus hoefde daarvoor niet eens zelf aanwezig te zijn. Het was voldoende om een riem of een doek die Paulus gedragen had, naar een zieke toe te brengen. Dan verdween de ziekte en gingen de kwade geesten weg. De zonen van Skevas doen het verkeerd
- 13-14 Er waren in Efeze ook enkele Joden die rondreisden en kwade geesten wegjaagden. Het waren de zeven zonen van Skevas, een Joodse hogepriester. Ze probeerden de naam van de Heer Jezus te gebruiken om mensen beter te maken. Ze zeiden tegen een kwade geest: ‘Jezus, over wie Paulus vertelt, geeft ons de macht om jou weg te jagen!’

- 15 De kwade geest antwoordde: 'Jezus ken ik. En ik weet ook wie Paulus is. Maar wie zijn jullie?'
- 16 Toen viel de man met de kwade geest de zonen van Skevas aan. En hij sloeg ze allemaal in elkaar. De zonen van Skevas vluchtten weg, gewond en zonder kleren.
- 17 Alle Joden en niet-Joden in Efeze hoorden ervan en waren diep onder de indruk. Ze begrepen dat de Heer Jezus grote macht had, en ze eerden hem.

Alle toverboeken worden verbrand

- 18-19 Veel gelovigen vertelden eerlijk dat zij verkeerde dingen gedaan hadden. Er waren er veel die aan toverkunsten gedaan hadden. Ze begrepen nu dat dat verkeerd was. Daarom verzamelden ze al hun toverboeken en staken die in brand. Iedereen zag het. Bij elkaar hadden die boeken een waarde van 50.000 zilveren munten.
- 20 Zo zag iedereen hoe groot de kracht van de Heer was. En steeds meer mensen gingen luisteren naar het goede nieuws over Jezus.

Bijzondere dingen

In Efeze gebeuren bijzondere dingen. Paulus bidt voor mensen. En God doet wonderen. Zelfs doeken en schorten die Paulus heeft aangeraakt worden naar zieken gebracht. En mensen genezen. Dat is bijzonder. Maar let goed op: Niet de doeken zijn bijzonder. God is bijzonder. Dan komen er zeven mannen. Zonen van iemand die Skeva heet. Ze zien wat er gebeurt. En ze denken: Dat willen wij ook! Misschien denken ze: Dat is handig. Dat klinkt krachtig. Dat proberen wij ook.

Een verkeerde aanpak

Ze gaan naar een man met een boze geest. En ze zeggen: "Ik bezweer jullie bij Jezus, die Paulus predikt." Dat klinkt bijna goed. Maar er is een probleem. Ze kennen Jezus niet zelf. Ze gebruiken Zijn naam alsof het een toverspreuk is. Alsof je een knop indrukt.

Het antwoord

De boze geest antwoordt. Dat is al spannend. Hij zegt: “Jezus ken ik. En Paulus weet ik ook wie dat is. Maar jullie... wie zijn jullie?” Dat is geen fijn moment. Dat is het moment waarop je denkt: Oei.

Het loopt uit de hand

De man met de boze geest springt op hen af. Hij overwint hen. Zeven tegen één. En toch verliezen ze. Ze vluchten weg. Zonder kleren. Gewond. Dat is geen succesverhaal. Dat is bijna een beetje komisch. Zeven mannen die dachten: Dit kunnen wij ook wel. En dan... rennen ze weg. Maar het is ook serieus. Je kunt Jezus niet gebruiken. Je moet Hem kennen.

Wat gebeurt er daarna?

Iedereen in Efeze hoort dit. Mensen raken onder de indruk. Ontzag voor de Heer groeit. De naam van Jezus wordt groot. Veel mensen die toverij deden, brengen hun boeken. Ze verbranden ze. Openlijk. Dat kost geld. Veel geld. Maar ze zeggen: Jezus is meer waard. Stel je voor: Je denkt dat je iets kunt nadoen. Zoals iemand die een recept ziet. Maar je kent het geheim niet. En dan mislukt het helemaal. Dat gebeurde hier ook.

Wat leren wij?

Geloof is geen truc. Jezus is geen formule. Je kunt Zijn naam niet lenen. Je mag Hem kennen. Persoonlijk. Echt. De naam van Jezus is krachtig. Maar alleen als je Hem kent. Niet als je Hem gebruikt. **“Ik wil Jezus echt kennen.”** En: **“De naam van Jezus is krachtig.”**

Gespreksvragen

1. Nadoen of echt kennen? De zonen van Skeva gebruikten de naam van Jezus.

Maar ze kenden Hem niet echt.

- Kun je Jezus “gebruiken”?
- Of moet je Hem persoonlijk kennen?
- Wat betekent het om Jezus echt te kennen?

“Ik wil Jezus echt kennen.”

2. Dat liep anders... Ze dachten dat het zou lukken. Maar het liep anders.

- Heb jij wel eens gedacht: “Dat kan ik wel”?
- En toen ging het mis?
- Wat leer je daarvan?

- Is het slim om iets na te doen zonder te weten hoe het werkt?

3. De naam van Jezus - De boze geest zei: “Jezus ken ik.”

- Waarom is de naam van Jezus krachtig?
- Wat betekent Zijn naam voor jou?
- Roep jij Zijn naam wel eens aan?

“De naam van Jezus is krachtig.”

4. Boeken verbranden - Mensen verbrandden hun toverboeken.

- Waarom deden ze dat?
- Wat moet jij misschien loslaten?
- Is Jezus meer waard dan spullen of geld?

5. Ontzag - De mensen kregen ontzag voor de Heer.

- Wat is ontzag?
- Heb jij respect voor God?
- Hoe laat je dat zien?

Gebedspunten / Dankpunten

- Dank U, Heer Jezus, dat Uw naam krachtig is.
- Dank U dat wij U persoonlijk mogen kennen.
- Dank U dat U sterker bent dan het kwaad.

Gebed om echtheid

- Heer, help ons om niet te doen alsof.
- Help ons om U echt te kennen.
- Maak ons geloof oprecht.

Gebed om loslaten

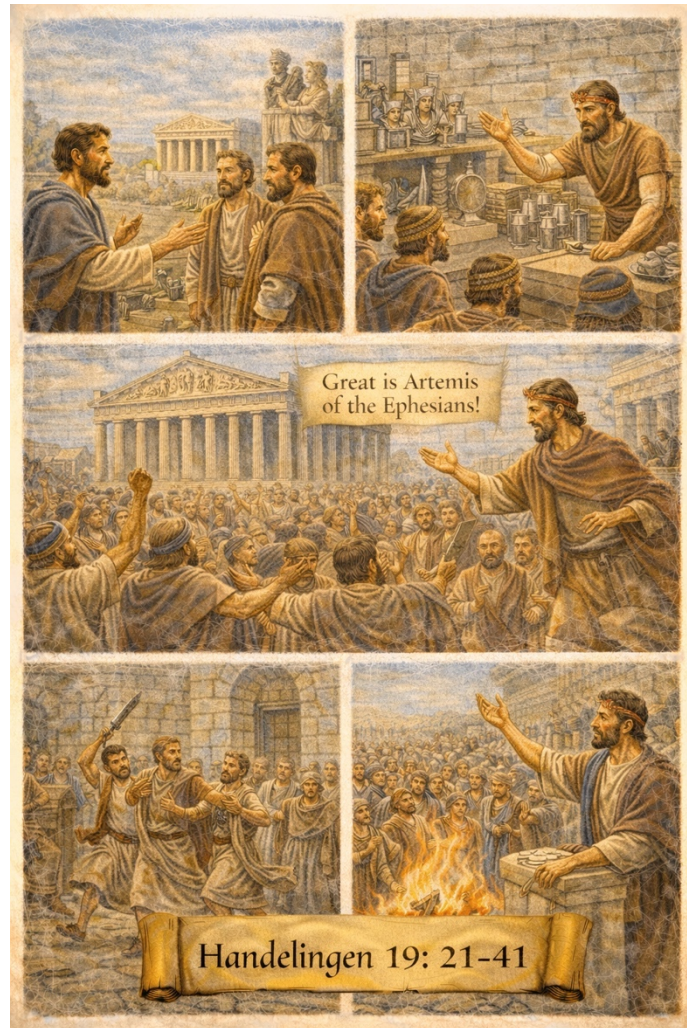
- Heer, laat ons loslaten wat niet goed is.
- Geef ons moed om verkeerde dingen weg te doen.
- Maak ons hart vrij.

Gebed om ontzag

- Heer, leer ons respect voor U.
- Help ons om Uw naam niet licht te gebruiken.
- Maak Uw naam groot in ons leven.

“Here Jezus, ik wil U echt kennen. Maak mijn geloof echt. Uw naam is krachtig. Amen.”

Hoofdstuk 19 – “Paniek om een beeldje”

Paulus reist verder

- 21 Na die gebeurtenissen maakte Paulus het plan om naar Jeruzalem terug te gaan. Maar eerst wilde hij door Macedonië en Achaje reizen. Hij zei: ‘Als ik in Jeruzalem geweest ben, moet ik naar Rome.’
- 22 Paulus stuurde twee van zijn helpers alvast naar Macedonië. Het waren Timoteüs en Erastus. Zelf bleef hij nog een tijdje in Asia.

Demetrius houdt een toespraak

- 23 Juist in die tijd werd het in de stad Efeze erg onrustig. De mensen waren boos op de christenen.
- 24 Dat kwam allemaal door een smid die Demetrius heette. Demetrius maakte kleine zilveren tempeltjes voor de godin Artemis. Voor dat werk had hij veel mensen in dienst.

- 25 Hij riep al zijn mensen bij elkaar, en ook nog anderen die hetzelfde werk deden. Hij zei tegen hen: 'Mannen, jullie weten dat we goed verdienen met dit werk.
- 26 Maar jullie weten ook dat Paulus het er niet mee eens is. Die zegt: 'Jullie goden zijn geen echte goden. Want jullie hebben ze zelf gemaakt.' Hij zegt dat niet alleen hier in Efeze, maar in bijna heel Asia. En er zijn veel mensen die naar hem luisteren.
- 27 Ik ben bang dat we straks niets meer kunnen verkopen. En dat mensen de tempel van Artemis niet meer belangrijk vinden. Dan is het afgelopen met onze grote godin, die nu vereerd wordt in heel Asia, en zelfs in de hele wereld.' De mensen in Efeze zijn boos
- 28 Toen de mensen dat hoorden, werden ze woedend. Ze schreeuwden: 'Leve Artemis van Efeze!'
- 29 Het werd in de hele stad onrustig. Alle mensen renden naar het stadion. Ze sleepten twee helpers van Paulus met zich mee. Het waren Gajus en Aristarchus uit Macedonië.
- 30P Paulus wilde ook naar het stadion gaan, maar de andere christenen hielden hem tegen.
- 31 Een paar belangrijke bestuurders van de provincie stuurden een waarschuwing. Zij waren vrienden van Paulus en vonden dat hij niet naar het stadion moest gaan.

Onrust in het stadion

- 32 Intussen was er in het stadion grote verwarring. Iedereen schreeuwde door elkaar heen. De meeste mensen wisten niet eens waarom ze daar bij elkaar waren.
- 33 Toen duwden de Joden een man naar voren die Alexander heette. Hij moest namens hen het volk toespreken. Een paar mensen vertelden hem snel wat er aan de hand was. Alexander gaf met zijn hand een teken dat iedereen stil moest zijn.
- 34 Maar toen de mensen merkten dat hij een Jood was, begonnen ze meteen met z'n allen te schreeuwen. Twee uur lang riepen ze allemaal: 'Leve Artemis van Efeze!'

De hoogste bestuurder zorgt voor rust

- 35 Uiteindelijk zorgde het hoofd van het stadsbestuur ervoor dat iedereen weer rustig werd. Hij zei: 'Beste inwoners van Efeze, de hele wereld weet dat wij zorgen voor de tempel van de grote Artemis. We zorgen ook voor haar beeld, dat uit de hemel gekomen is.

- 36 Dat is de waarheid. Niemand kan dat ontkennen. Daarom moeten jullie kalm blijven en geen domme dingen doen.
- 37 Jullie hebben de helpers van Paulus wel hierheen gebracht, maar zij hebben niets uit de tempel van onze godin gestolen. En ze hebben haar ook niet beledigd.
- 38 Als Demetrius en zijn mannen een probleem met hen hebben, kunnen ze naar de rechtbank gaan. Of naar de Romeinse bestuurders van de stad. Laten ze daar maar een klacht indienen.
- 39 Als jullie verder nog iets willen, dan kunnen we dat bespreken in een officiële vergadering. Zo is de wet.
- 40 Als we niet oppassen, denken de Romeinen nog dat we in opstand gekomen zijn. Want wat hier vandaag is gebeurd, dat kan absoluut niet.' Nadat hij dat gezegd had, stuurde hij iedereen naar huis.

Een rijke stad

In Efeze staat een enorme tempel. Voor de godin Artemis. Mensen komen van ver. Ze kopen kleine zilveren tempeltjes. Souvenirs. Beeldjes. Dat levert geld op. Veel geld.

Een boze zilversmid

Er is een man. Hij heet Demetrius. Hij maakt zilveren tempeltjes. Dat is zijn werk. Zijn inkomen. Zijn trots. Maar nu... Mensen gaan in Jezus geloven. En als je in Jezus gelooft... koop je geen beeldjes meer. Minder beeldjes. Minder verkoop. Minder geld. Dat vindt Demetrius niet leuk. Hij roept andere vakmannen bij elkaar. Hij zegt: "Dit gaat niet goed! Onze handel loopt gevaar!" En hij zegt nog iets: "De tempel van Artemis loopt gevaar!" Dat klinkt heel geestelijk. Maar het gaat vooral om geld.

De stad wordt boos

De mannen worden boos. Ze beginnen te schreeuwen: "Groot is Artemis van de Efeziërs!" En steeds meer mensen doen mee. Ze rennen naar het theater. Dat is groot. Heel groot. Duizenden mensen kunnen erin. En ze schreeuwen maar door. Twee uur lang. "Twee uur?" Ja. Twee uur. Dat is lang roepen. Veel mensen weten niet eens waarom ze er zijn. Ze schreeuwen gewoon mee. Dat gebeurt soms. Als iedereen roept, is het makkelijk om mee te roepen.

Paulus wil gaan

Paulus wil naar binnen. Hij wil spreken. Moedig. Misschien een beetje té moedig. Zijn vrienden zeggen: "Niet doen." Dat is nu minder goed. Een wijs voorstel van de vrienden Uiteindelijk komt een stadsbestuurder. Hij zegt: "Mensen, rustig. Als er een klacht is, ga naar de rechter." En langzaam loopt het leeg. Geen vechtpartij. Geen grote ramp. De menigte gaat naar huis.

Stel je voor: Je staat ergens. Iedereen roept. En jij vraagt: "Waar gaat dit over?" En iemand zegt: "Geen idee. Maar het is luid!" Dat is Efeze vandaag.

Wat leren we?

Soms gaat het niet om geloof. Maar om geld. Of trots. Of macht. En als Jezus verandert wat belangrijk is... kan dat onrust geven. Jezus is meer waard dan zilver. Meer waard dan beeldjes. Meer waard dan geld.

"Jezus is meer waard." En: "Jezus leeft. En dat verandert alles." Amen.

Gespreksvragen

1. Wat is belangrijk? -

In Efeze verkochten mensen zilveren beeldjes. Toen mensen in Jezus gingen geloven, kochten ze die niet meer.

- Wat vond Demetrius het belangrijkste?
- Ging het om God... of om geld?
- Wat is voor jou heel belangrijk?

"Jezus is meer waard."

2. Meeschreeuwen De mensen riepen twee uur lang:

"Groot is Artemis!"

- Wisten ze allemaal waarom ze riepen?
- Heb jij wel eens meegedaan omdat anderen het deden?
- Is het goed om altijd mee te doen?
- Kun jij twee uur lang hetzelfde roepen?

3. Moed en wijsheid

Paulus wilde naar binnen gaan. Zijn vrienden hielden hem tegen.

- Is moed altijd hetzelfde als wijsheid?
- Is het goed om naar vrienden te luisteren?
- Wie helpt jou om goede keuzes te maken?

4. Geld of God

Soms raakt geloof aan geld. - Kan geld belangrijker worden dan God?

- Hoe merk je dat?
- Wat betekent het dat Jezus meer waard is?

5. Rust Uiteindelijk werd het weer rustig.

- Wat helpt jou om rustig te worden?
- Wat doet God als er veel lawaai is in je hoofd?
- Kun je bidden om rust?

“God geeft rust.”

Gebedspunten / Dankpunten

- Dank U, Heer, dat U meer waard bent dan geld.
- Dank U dat U rust geeft in chaos.
- Dank U dat Uw werk doorgaat.

Gebed tegen verkeerde dingen

- Heer, help ons om U belangrijker te vinden dan spullen.
- Bewaar ons voor hebzucht.
- Maak ons hart vrij.

Gebed om wijsheid

- Geef ons moed.
- Geef ons ook wijsheid.
- Help ons om goede raad te volgen.

Gebed om rust

- Heer, als het druk is in ons hoofd, geef rust.
- Als anderen schreeuwen, geef vrede.
- Maak ons stil van binnen.

“Here Jezus, U bent meer waard dan alles. Geef ons rust. Help ons U te volgen.
Amen.”

Hoofdstuk 20 – “De lange preek... en het open raam”

Paulus reist verder

- 1 Toen het weer rustig was in de stad, riep Paulus de gelovigen bij elkaar. Hij zei dat ze moed moesten houden. Daarna nam hij afscheid en ging naar Macedonië.
- 2 In Macedonië reisde hij rond. Overal waar hij kwam, sprak hij veel met de christenen. Hij zei steeds dat ze moed moesten houden. Ten slotte kwam hij aan in Griekenland.
- 3 Daar bleef hij drie maanden. Toen wilde Paulus met een schip teruggaan naar Syrië. Maar de Joden maakten plannen om hem te vermoorden. Daarom nam hij het besluit om via Macedonië naar Syrië te reizen. Paulus reist niet alleen

- 4 Er gingen een paar mensen met Paulus mee. Het waren Sopatrus, de zoon van Pyrrhus uit Berea, Aristarchus en Secundus uit Tessalonica, Gajus uit Derbe, Timoteüs, en ook nog Tychikus en Trofimus uit Asia.
- 5 Zij reisden vooruit. In de stad Troas bleven ze op Paulus wachten.
- 6 Wij, dat wil zeggen Paulus en zijn vrienden, bleven tijdens het Joodse Paasfeest in Filippi. Daarna reisden we in vijf dagen met een schip van Filippi naar Troas. Daar bleven we een week.

Eutychus valt uit het raam

- 7 Op zondag kwamen we bij elkaar om samen te eten. Paulus zou de volgende dag weer verder reizen. Daarom hield hij een lange toespraak voor de christenen in Troas. De toespraak duurde tot diep in de nacht.
- 8 We waren op de derde verdieping van een huis, in een kamer waar veel olielampen brandden. 9 Bij het raam zat een jongen die Eutychus heette. Terwijl Paulus aan het praten was, lukte het Eutychus niet om wakker te blijven. Slappend viel hij uit het raam naar beneden. Toen de mensen hem optilden, zagen ze dat hij dood was.
- 10 Paulus ging snel naar beneden, en boog zich over de jongen heen. Hij omhelsde hem, en zei toen tegen de mensen om hem heen: 'Houd op met huilen, want hij leeft.'
- 11 Daarna ging Paulus terug naar boven en begon het brood uit te delen. We aten samen en Paulus begon weer te spreken. Zijn toespraak duurde totdat het licht werd. Toen ging hij weg.
- 12 De jongen werd gezond naar huis gebracht. Door alles wat er gebeurd was, had iedereen nieuwe moed gekregen.

Een bijzondere avond

Paulus is in de stad Troas. Hij weet: morgen vertrek ik. Dus deze avond is belangrijk. De gelovigen komen samen. Ze breken brood. Ze luisteren. Ze bidden. En Paulus... begint te spreken. Hij spreekt. En spreekt. En spreekt. Misschien denkt hij: "Dit moet ik nog zeggen. En dat ook." Het wordt laat. Heel laat. Middernacht. Er branden veel olielampen. De kamer is warm. Een beetje benauwd.

Een jonge man

Daar zit een jonge man. Hij heet Eutychus. Hij zit in het raam. Dat is al spannend. Waarom zit je in een raam bij een lange preek? Misschien voor frisse lucht. Misschien om wakker te blijven. Paulus praat verder. Eutychus knikt. Zijn

hoofd zakt. Nog een keer knikken. En dan... Hij valt in slaap. En valt uit het raam. Drie verdiepingen naar beneden. Dat was blijkbaar geen klein dutje. Iedereen schrikt. Ze rennen naar beneden. Hij ligt daar. Levenloos. Dat is ernstig. Heel ernstig.

Paulus gaat naar hem toe

Paulus buigt zich over hem. Hij omhelst hem. En zegt: "Maak je geen zorgen. Hij leeft." En hij leeft. Dat is een wonder. Dan gaan ze weer naar boven. En wat doet Paulus? Hij praat verder. Ja. Hij praat verder. Tot de ochtend. Dat is een lange avond geworden. Stel je Eutychus voor: Je valt uit het raam. Je staat weer op. En dan moet je weer luisteren. Dat is doorzettingsvermogen.

Wat leren we?

God werkt. Ook als iemand in slaap valt. Ook als het misgaat. En misschien leren we ook iets anders: Zet geen stoel in een open raam. Paulus sprak lang. Maar God gaf leven. Jezus geeft leven. Dat is het grootste wonder. **"Jezus geeft leven."** En **"God werkt, ook als wij moe zijn."**

Gespreksvragen

1. Een lange preek - Paulus sprak heel lang.

- Kun jij lang luisteren?
- Wat helpt jou om goed te luisteren?
- Mag je soms ook moe zijn?

(Met een glimlach:)

- Wie is hier wel eens bijna in slaap gevallen? 😊

2. Eutychus viel in slaap - Eutychus viel uit het raam.

- Is het erg om moe te zijn?
- Wat gebeurde er toen het misging?
- Wat zegt dit over God?

"God zorgt." –

3. Schrik en hoop - Iedereen schrok.

- Wat doe jij als je schrikt?
- Wie ga jij helpen als iemand valt?
- Wat deed Paulus meteen?

4. Jezus geeft leven - Paulus zei: "Hij leeft."

- Wie geeft leven?
- Wat betekent het dat Jezus leven geeft?
- Geeft Jezus alleen leven voor nu... of ook voor later?

"Jezus geeft leven."

5. God werkt ook als wij moe zijn

- Moet jij altijd sterk zijn?
- Kan God werken als jij moe bent?
- Wat geeft jou nieuwe kracht?

Gebedspunten / Dankpunten

- Dank U, Heer Jezus, dat U leven geeft.
- Dank U dat U zorgt als het misgaat.
- Dank U dat U werkt, ook als wij moe zijn.

Gebed bij moeheid

- Heer, soms zijn wij moe.
- Geef ons nieuwe kracht.
- Help ons om te rusten bij U.

Gebed om vertrouwen

- Als er iets misgaat, help ons vertrouwen.
- Geef ons rust in paniek.
- Laat ons zien dat U dichtbij bent.

Gebed voor de gemeente

- Help ons om goed te luisteren.
- Help ons om elkaar te helpen.
- Maak ons zorgzaam.

"Here Jezus, U geeft leven. Als wij moe zijn, geef ons kracht. Amen."

Hoofdstuk 21 - “Afscheid met tranen”

Paulus reist verder

- 13-14 Vanuit Troas reisde Paulus naar de stad Assus. Wij gingen met een schip, maar Paulus ging lopen. Dat wilde hij zo. In Assus kwam Paulus bij ons aan boord, en samen gingen we verder naar de stad Mitylene.
- 15 Vanuit Mitylene gingen we naar het eiland Chios. Dat duurde een dag. De volgende dag gingen we naar het eiland Samos. En weer een dag later kwamen we aan in de stad Milete.
- 16 We reisden dus niet via de stad Efeze. Want Paulus had besloten dat hij niet te lang in Asia wilde blijven. Hij had haast, en wilde proberen om op de dag van het Joodse Pinksterfeest in Jeruzalem te zijn. Paulus begint een toespraak
- 17 Vanuit Milete stuurde Paulus een boodschap naar de leiders van de kerk in Efeze. Hij zei dat ze naar hem toe moesten komen.

- 18 Toen ze in Milete waren, zei Paulus tegen hen: ‘Jullie weten hoe ik geleefd heb vanaf mijn eerste dag in de provincie Asia. In de tijd dat ik bij jullie was, heb ik steeds alleen de Heer gediend. Ik heb niet aan mezelf gedacht. Ik heb veel verdriet gehad en ik had het vaak heel moeilijk. Want de Joden maakten steeds plannen om mij te vermoorden.
- 20 Ik heb jullie alles geleerd wat belangrijk voor jullie was. Dat deed ik bij mensen thuis en in het openbaar.
- 21 Ik heb Joden en niet-Joden gewaarschuwd. Ik heb hun gezegd dat ze moesten gaan leven zoals God het wil. En dat ze moesten gaan geloven in onze Heer Jezus.

Paulus vertelt dat hij naar Jeruzalem gaat

- 22 Nu ben ik op weg naar Jeruzalem, want dat wil de heilige Geest. Ik weet niet wat er in Jeruzalem met mij gebeuren zal.
- 23 Maar de heilige Geest zegt steeds tegen mij: ‘Je zult gevangen worden genomen en moeilijkheden meemaken.’ Dat zegt hij in elke stad waar ik kom.
- 24 Maar wat er met mijzelf gebeurt, vind ik helemaal niet belangrijk. Ik hoop alleen dat ik mijn werk kan afmaken. Ik moet mensen vertellen over het nieuws dat God goed voor ons is. Dat is de taak die de Heer Jezus mij gegeven heeft.

Paulus vertelt dat hij niet terugkomt

- 25 Ik heb jullie allemaal verteld over de nieuwe wereld die gaat komen. Maar nu ga ik weg, en jullie zullen mij niet terugzien. Dat weet ik zeker.
- 26 Daarom zeg ik jullie vandaag: Als jullie niet gered worden, dan is dat niet mijn schuld.
- 27 Want ik heb jullie precies verteld wat God van jullie wil. Ik heb niets geheimgehouden.
- 28 De heilige Geest heeft jullie de leiding over Gods kerk in Efeze gegeven. Pas dus goed op jezelf en op alle andere christenen in jullie kerk. Want Gods Zoon is gestorven om hen te redden. Zorg voor hen, zoals een herder voor zijn schapen zorgt.
- 29 Ik weet dat er slechte mensen naar Efeze zullen komen als ik weg ben. Mensen die gevaarlijk zijn voor christenen, net zo gevaarlijk als wolven zijn voor schapen.
- 30 In jullie eigen kerk zullen er mensen zijn die leugens vertellen. Zo zullen ze proberen om de andere christenen verkeerde dingen te laten geloven.

31 Let daarom goed op! Vergeet niet wat ik drie jaar lang bij jullie gedaan heb. Ik heb met tranen in mijn ogen alle mensen in de kerk steeds raad gegeven. Ik was er dag en nacht mee bezig.

Paulus neemt afscheid

32 Nu vraag ik aan God om voor jullie te zorgen. Ik vertrouw erop dat hij goed voor jullie zal zijn. Door zijn goedheid zal de kerk groeien. En iedereen die bij hem hoort, zal het eeuwige leven krijgen.

33 Jullie weten dat ik nooit om geld of kleren gevraagd heb.

34 Jullie weten dat ik altijd voor mezelf gezorgd heb, en voor de mensen die bij me waren.

35 Ik heb jullie steeds laten zien dat je hard moet werken. Want dan kun je zorgen voor mensen die hulp nodig hebben. Denk aan wat de Heer Jezus zei: 'Je wordt gelukkiger van geven dan van ontvangen.'

36 Paulus zei die dingen tegen de leiders van de kerk in Efeze. Toen hij klaar was met zijn toespraak, knielde hij om samen met hen te bidden.

37 Daarna werd hij door hen omhelsd en gekust, en iedereen begon te huilen.

38 Ze waren vooral verdrietig omdat hij gezegd had: 'Jullie zullen me nooit meer terugzien.' Met z'n allen brachten ze hem naar het schip.

Een bijzondere ontmoeting

Paulus reist verder. Hij weet: ik ga naar Jeruzalem. Maar eerst wil hij nog één keer spreken met de leiders van de gemeente uit Efeze. Ze ontmoeten elkaar in Milete. Dat is aan zee. Een soort strandhotel. Paulus herinnert hen aan het begin. "Ik heb de Heer gediend met nederigheid." Hij zegt niet: "Kijk eens hoe geweldig ik was." Hij zegt: "Ik heb alles verteld wat nuttig was." Openlijk. In huizen. Synagogen, tempels, Overal. Dat is trouw.

Moeilijke woorden

Dan zegt Paulus iets ernstigs. "Ik ga naar Jeruzalem. En ik weet niet wat mij daar wacht." Dat is spannend. Hij zegt ook: "De Heilige Geest zegt dat er gevangenschap en moeite komt." Dat klinkt niet als vakantie. Paulus zegt: "Mijn leven is niet het belangrijkste. Het belangrijkste is dat ik mijn taak volbreng." Dat is sterk. Dat is geloof.

Waarschuwing

Paulus waarschuwt hen. “Zorg goed voor de gemeente.” “Blijf waakzaam.” Niet alles wat vriendelijk klinkt is ook goed. Ze moeten opletten. Zoals een herder voor zijn schapen. Paulus zegt ook: “Ik heb geen geld van jullie gewild.” Hij werkte zelf. Hij hielp anderen. Hij wilde geven. Niet nemen. Dan zegt hij: “Het is zaliger te geven dan te ontvangen.” Dat is een mooie zin. Misschien een zin om te onthouden.

En dan...

Paulus knielt neer. Ze bidden samen. En dan... Er komen tranen. Ze huilen. Ze omhelzen hem. Ze weten: We zullen hem niet meer terugzien. Dat doet pijn. Misschien probeerde iemand nog te zeggen: “Kom toch nog één keer terug?” En Paulus glimlacht. Maar hij weet: Mijn weg gaat verder.

Wat leren wij?

Geloof is niet alleen avontuur. Het is ook afscheid nemen. Het is ook trouw blijven. Het is liefde voor mensen. Paulus hield van de gemeente. En boven alles hield hij van Jezus. Zijn leven draaide om één ding: De opdracht volbrengen. Trouw zijn aan het evangelie

“Ik wil trouw blijven.” “Het is goed om te geven.”

Gespreksvragen

1. Afscheid doet pijn - Paulus nam afscheid van de leiders uit Efeze.

- Heb jij wel eens afscheid moeten nemen?
- Was dat moeilijk?
- Waarom doet afscheid soms pijn?

“Afscheid hoort bij het leven.”

2. Trouw blijven - Paulus zei dat hij zijn taak wilde volbrengen.

- Wat betekent trouw zijn?
- Is het makkelijk om vol te houden?
- Waar moet jij trouw in zijn?

“Ik wil trouw blijven.”

3. Geven is mooier dan nemen Paulus zei: “Het is zaliger te geven dan te ontvangen.”

- Wat betekent dat?
- Vind jij geven moeilijk of fijn?
- Kun jij iets geven zonder iets terug te verwachten?

(Met een glimlach:) Wat geef jij liever: een cadeau... of een glimlach?

4. Zorg voor elkaar - Paulus zei: “Zorg goed voor de gemeente.”

- Hoe kunnen wij voor elkaar zorgen?
- Wie kun jij deze week bemoedigen?
- Wie zorgt er voor jou?

5. Moeilijke weg - Paulus wist dat het moeilijk zou worden.

- Zou jij doorgaan als je weet dat het zwaar wordt?
- Wat geeft moed om door te gaan?
- Helpt het om te weten dat God erbij is?

“God is met mij.”

Gebedspunten

Dankpunten

- Dank U, Heer, voor mensen die ons hebben geholpen.
- Dank U voor liefde in de gemeente.
- Dank U dat U met ons meegaat, ook in moeilijke tijden.

Gebed bij afscheid

- Heer, als wij afscheid moeten nemen, geef troost.
- Help ons vertrouwen dat U blijft.
- Geef vrede in ons hart.

Gebed om trouw

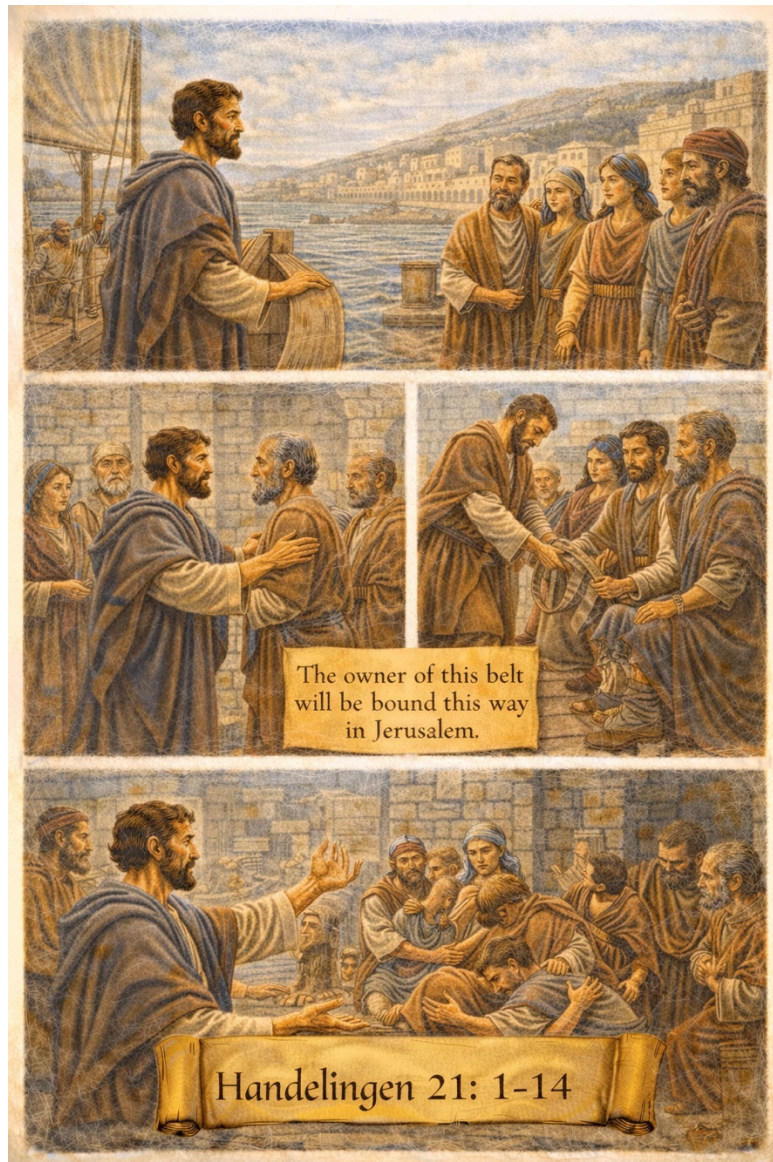
- Help ons om onze taak te doen.
- Geef ons kracht om vol te houden.
- Maak ons betrouwbaar.

Gebed om een gevend hart

- Leer ons om te geven.
- Niet alleen spullen.
- Ook tijd, aandacht en liefde.

“Here Jezus, leer mij trouw te zijn. Help mij te geven. Blijf bij mij. Amen.”

Hoofdstuk 22 – “Ga niet!”

Paulus en zijn vrienden varen verder

- 1 Met moeite namen we afscheid van de leiders van de kerk in Efeze. Daarna gingen wij, dat wil zeggen Paulus en zijn vrienden, met het schip direct naar het eiland Kos. De volgende dag gingen we naar het eiland Rhodos, en daarvandaan zeilden we naar Patara.
- 2 In die stad vonden we een schip dat naar Syrië zou gaan. We gingen aan boord en vertrokken.

- 3 Onderweg zagen we Cyprus liggen, maar we zeilden het eiland voorbij. Toen kwamen we aan in de haven van Tyrus. De spullen die het schip aan boord had, werden daar aan land gebracht.
- 4 In Tyrus moesten we een week wachten. We bezochten de christenen in de stad. Zij zeiden tegen Paulus dat hij niet verder moest reizen naar Jeruzalem. Dat had de heilige Geest hun verteld.
- 5 Toen de week voorbij was, gingen we toch verder. We liepen naar ons schip, dat buiten de stad lag. De christenen uit de stad liepen mee, samen met hun vrouwen en kinderen. Op het strand knielde iedereen om te bidden.
- 6 Daarna namen we afscheid en gingen aan boord van het schip. De christenen uit de stad gingen naar huis terug. Paulus logeert bij Filippus
- 7 Het laatste stuk van de zeereis ging van Tyrus naar Ptolemaïs. Ook in die stad bezochten we de christenen. We bleven er een dag.
- 8 De volgende dag reisden we verder over land, en we kwamen aan in Caesarea. Daar logeerden we bij Filippus. Filippus was een boodschapper van het goede nieuws over Jezus. Hij was één van de zeven wijze mannen die uitgekozen waren om de apostelen te helpen.
- 9 Filippus had vier dochters, die niet getrouwd waren. Het waren profetessen. Agabus waarschuwt Paulus
- 10 Toen we een paar dagen in Caesarea waren, kwam er een profeet uit Judea. Hij heette Agabus.
- 11 Hij ging naar Paulus toe en pakte zijn riem af. Met die riem bond hij zijn eigen handen en voeten vast. En hij zei: 'De man van wie deze riem is, zal vastgebonden worden. Dat zullen de Joden in Jeruzalem doen. Daarna zullen zij hem overdragen aan de Romeinen. Dat heeft de heilige Geest mij verteld.'
- 12 Toen we dat hoorden, smeekten we Paulus om niet naar Jeruzalem te gaan. Ook de christenen in Caesarea vroegen hem om dat niet te doen.
- 13 Maar Paulus zei: 'Jullie tranen maken mij verdrietig. Jullie moeten niet huilen. Want ik hoor bij Jezus. En als ik om die reden gevangengenomen word in Jeruzalem, dan vind ik dat goed. Ik ben zelfs bereid om te sterven.'
- 14 Omdat Paulus zijn plannen niet wilde veranderen, zeiden we alleen nog: 'Laat gebeuren wat de Heer wil.'

Op weg

Paulus is onderweg naar Jeruzalem. Hij reist per schip. Van plaats naar plaats. Over zee. Langs havens. Langs vrienden. Maar overal gebeurt hetzelfde. In elke stad zeggen gelovigen: "Ga niet naar Jeruzalem." Ze voelen dat het gevaarlijk

wordt. Ze houden van Paulus. Ze willen hem beschermen. Dat is liefde. Op een plek knielen ze samen op het strand. Ze bidden. Mannen. Vrouwen. Kinderen. Dat is een mooi beeld. Samen op de knieën. Aan zee.

Een bijzondere man

Dan komt een man. Hij heet Agabus. Hij doet iets opvallends. Hij pakt de gordel van Paulus. Hij bindt zijn eigen handen en voeten vast. En zegt: "Zo zal de eigenaar van deze gordel gebonden worden in Jeruzalem." Dat is duidelijk. Dat is geen kleine hint. Dat is een plaatje.

Iedereen zegt: Niet doen!

De vrienden smeken Paulus: "Ga niet!" Ze huilen. Ze zijn bang. Dat is begrijpelijk. Paulus zegt: "Waarom huilen jullie? Waarom breken jullie mijn hart?" Hij zegt ook: "Ik ben bereid om gebonden te worden. Zelfs te sterven voor de naam van de Heer Jezus." Dat is sterk. Niet stoer. Maar vastbesloten.

Stilte

Als ze merken dat hij niet van gedachten verandert... zeggen ze: "Laat de wil van de Heer gebeuren." Dat is overgave. Dat is vertrouwen. Stel je voor: iemand bindt zichzelf vast met jouw riem. Dat zie je niet elke dag. Maar de boodschap was duidelijk. Soms hoef je geen lange preek. Soms is één beeld genoeg.

Wat leren wij?

Soms zegt je hart: Dit wordt moeilijk. En toch weet je: Dit is de weg die ik gaan moet. Dan heb je moed nodig. En vertrouwen. Paulus koos niet de makkelijke weg. Hij koos gehoorzaamheid. Want Jezus was belangrijker dan veiligheid.

Gespreksvragen

1. Mensen maken zich zorgen - Vrienden van Paulus zeiden: "Ga niet naar Jeruzalem."

- Waarom zeiden ze dat?
- Heb jij wel eens iemand willen beschermen?
- Is het fijn als mensen om je geven?

"Zorg voor elkaar is liefde."

2. Moeilijke keuze - Paulus wist dat het moeilijk zou worden.

- Zou jij gaan als je weet dat het zwaar wordt?
- Wat helpt om toch door te gaan?
- Is het altijd goed om de makkelijke weg te kiezen?

3. De gordel van Agabus - Agabus bond zichzelf vast met Paulus' gordel.

- Waarom deed hij dat?
- Begrijp je de boodschap?
- Heb jij wel eens een duidelijke waarschuwing gekregen?
- Zou jij schrikken als iemand jouw riem pakt?

4. "Uw wil, Heer" - De vrienden zeiden uiteindelijk: "Laat de wil van de Heer gebeuren."

- Wat betekent dat?
- Vind je het moeilijk om Gods wil te accepteren?
- Kun je God vertrouwen, ook als je het niet begrijpt?

"Uw wil, Heer."

5. Moed - Paulus was niet roekeloos.
Maar hij was vastbesloten.

- Wat is het verschil tussen roekeloos en moedig?
- Wanneer heb jij moed nodig?
- Wie helpt jou moedig te zijn?

Gebedspunten / Dankpunten

- Dank U, Heer, voor mensen die om ons geven.
- Dank U dat U met ons meegaat, ook in moeilijke tijden.
- Dank U voor moed.

Gebed bij moeilijke keuzes

- Heer, soms moeten wij kiezen.
- Help ons om Uw wil te zoeken.
- Geef ons wijsheid.

Gebed om vertrouwen

- Als wij bang zijn, geef rust.
- Als wij het niet begrijpen, geef vertrouwen.
- Help ons zeggen: "Uw wil, Heer."

Gebed om moed

- Maak ons moedig.
- Niet roekeloos.
- Maar trouw aan U.

"Here Jezus, help mij te vertrouwen. Geef mij moed. Uw wil, Heer geschiede.
Amen."

Samenvatting van de derde zendingsreis van Paulus

Paulus gaat opnieuw op reis. Niet voor vakantie. Niet om even uit te rusten. Maar om gemeenten te bemoedigen. Om over Jezus te vertellen. Om mensen sterker te maken in het geloof. En wat gebeurt er onderweg? Van alles. Zoals eigenlijk altijd bij Paulus.

Een man die nog niet alles wist

In Efeze komt een man die goed kan praten. Hij heet Apollos. Hij kent veel van de Bijbel. Hij praat enthousiast. Hij is vurig. Maar... hij weet nog niet alles. Hij kent maar een deel van het verhaal. Dan komen Priscilla en Aquila. Zij helpen hem. Zij leggen rustig meer uit. Dat is mooi. Want je hoeft niet alles al te weten. Je mag bijleren. Ook als je al veel weet.

Meer dan alleen weten

Paulus ontmoet later een groep mensen in Efeze. Hij merkt: ze weten iets van God. Maar nog niet alles van Jezus. En nog niet alles van de Heilige Geest. Dan legt Paulus uit wie Jezus is. Niet alleen informatie. Maar leven. Kracht. De Heilige Geest werkt. God wil niet alleen dat wij iets weten. Hij wil ons hart.

Dit liep anders dan gedacht

Dan gebeuren er grote wonderen in Efeze. Mensen genezen. Mensen zien Gods kracht. En dan komen de zonen van Skeva. Zeven mannen. Die denken: Dat kunnen wij ook wel. Ze gebruiken de naam van Jezus. Maar ze kennen Jezus niet echt. Dat gaat mis. Heel mis. Ze vluchten weg. Gewond. En zonder kleren. Dat is een verhaal dat je niet snel vergeet. Wat leren we? Jezus is geen truc. Geen toverspreuk. Je moet Hem kennen.

Boeken in het vuur

Veel mensen in Efeze kiezen voor Jezus. Ze brengen hun toverboeken. Ze verbranden die. Dat kost veel geld. Maar ze zeggen eigenlijk: Jezus is meer waard. Dat is sterk. Soms moet je iets loslaten om Jezus te volgen.

Paniek om beeldjes

Dan wordt een man boos. Demetrius. Hij verdient geld met zilveren beeldjes. Maar als mensen Jezus gaan volgen, verkopen die beeldjes minder goed. Dus hij maakt ruzie. De stad raakt in paniek. Mensen schreeuwen. Heel lang. En veel

mensen weten niet eens waarom ze eigenlijk schreeuwen. Dat gebeurt soms ook vandaag. Mensen roepen mee zonder goed te weten waarom. Maar God blijft rustig. En God gaat door.

Een lange preek

In Troas houdt Paulus een lange toespraak. Een héél lange. Zo lang dat een jonge man, Eutychus, in slaap valt. Dat kan gebeuren. Vooral als het laat is. En warm. En je in een open raam zit. Dat laatste was niet zo handig. Eutychus valt naar beneden. Iedereen schrikt. Maar God grijpt in. Hij leeft. Dat is een wonder. En misschien ook een les: Een stoel in een raam is niet altijd een goed idee.

Afscheid met tranen

Paulus neemt afscheid van de leiders uit Efeze. Dat is een verdrietig moment. Er zijn tranen. Er zijn omhelzingen. Er is liefde. Paulus weet: ik zal jullie waarschijnlijk niet meer zien. Maar hij zegt ook: Blijf trouw. Zorg voor de gemeente. Geef meer dan je neemt. Dat zijn mooie woorden. Geloof is niet alleen preken en reizen. Het is ook liefhebben. Zorgen. Trouw blijven.

Ga niet!

Dan gaat Paulus op weg naar Jeruzalem. Onderweg zeggen mensen steeds: “Ga niet!” Ze voelen dat er moeilijke dingen komen gaan. Een profeet pakt zelfs de gordel van Paulus en bindt zijn handen en voeten vast. Dat is duidelijk. De boodschap is: het wordt zwaar. Maar Paulus gaat toch. Niet omdat hij stoer wil zijn. Maar omdat hij Jezus wil gehoorzamen. Soms is de goede weg niet de makkelijke weg.

Wat hebben we gezien?

We hebben gezien: Een man die nog moest bijleren. Mensen die meer ontdekten van Jezus. Wonderen in Efeze. Zeven mannen bij wie het flink misging. Toverboeken in het vuur. Een boze zilversmid. Een stad vol geschreeuw. Een jongen in een raam. Een verdrietig afscheid. En een moedige weg naar Jeruzalem. Dat is nogal wat. Maar boven alles zien we dit:

God werkt door.